

Archiv starych cesko-
slovenskych listin

ARCHIV

starých česko-slovenských

listín, písemností a dejepisných pôvodín

pre

dejepis a literaturu Slovákov.

Sostavil

Franko V. Sasinek,

tajomník Matice Slovenskej, dop. úd kráľ. českej spoločnosti nauk atď.

Vydala Matica Slovenská.

Diel II. — Svätok I.

Matičných spisov č. 33.

TURČ. SV. MARTIN.

TLAČOU KNÍHTLAČIARSKO-ÚČASTINÁRSKEHO SPOLKU.

1873.

Ausmu. I, 42
only vol I, more published

ARCHIV

starých česko-slovenských

n, písemností a dejepisných pôvodín

pre

dejepis a literatúru Slovákov.

Sostavil

Franko V. Sasinek,
tajomník Matice Slovenskej, dop. úd kráľ. českej spoločnosti nauk atď.

Vydala Matica Slovenská.

Diel II. — Sväzok I.

Matičných spisov č. 33.

TURČ. SV. MARTIN.
TLAČOU KNÍHTLAČIARSKO-ÚČASTINÁRSKEHO SPOLKU.
1873.

LIBRARY
AUG 8 1974
UNIVERSITY OF TORONTO

II.

PÍSEMNOSTI.

I.

Básne Petra Benického.

Dokial nepošťastí sa komu podať obširnejší životopis tohoto slovenského básnika [1]), nech dostačí aspoň tá stručná zpráva, ktorú „Slovník Naučný“ sdeluje o ňom v I. D. na str. 615 a Valaského „*Conspectus reipublicae literariae in Hungaria*“ na str. 221.

Petor Benický narodil sa r. 1603 zo zemanskej rodiny. Pre nedostatok určitých životopisných zpráv môže sa len udať, že, súc rytierom zlatej ostrohy, nosil název „*eques auratus.*“ Jeho maďarské dielko, obsahujúce v prvej časti nábožné, kajúcne asvetské piesne, v druhej ale maďarské príslovia, bolo viackrat na svetlo vydané; menovite kroz Štefana Bartóka, kanonika ostrihomského, v Trnave r. 1664 pod titulom: „*Beniczky Péter rythmusai*“ a v Prešporku r. 1806. — Petor Benický platil za maďarského básnika; no mi ho reklamujeme pre náš národ, a túto našu reklamáciu nelen odôvodňujeme jeho slovenským, od turčianských Beníc pochodiacim primenom, lež i vydaním týchto, dosial ešte nikde nevydaných, jeho básni, ktoré v pôvodnom rukopise s knižnicou M. Reštkovou r. 1864 dostaly sa do imania Matice Slovenskej pod názvom:

Verše slovenské Petra Beniczky

spísané roku 1652.

Nalezené v knihovni slav. Rodu Madočanského v Horovcách.

1.

Nemagjce Práce
Panske na Prekážce,
    Lenivý nechticz bitj:
Uminil gsem sobe
K vuli vsakže tobe
    Cztenary neco vzitj.
Co me Prirozeni
Prineslo mišleni
    Kratze viložitj
Abis v Posezeni
V czastem rozmluvani
    Mohl vicez mluvitj.

2.

Že na tomto Svete,
Co kolvek se plete,
    Stalosty žadne nema:
Než kdy czas pomine,
Každý kvet zahine;
    Na malj czas krásu ma.
Perly, kdy se kropj,
Od octu se topj,
    Kdiž na ne vlite biva.
Dyemant kamen tvrdj,
Cez kozlovu krvy
    Obmekczenj sve miva.

3.

Hory y lesove
Všelicy stromove
Kdiž prichazi zima
Listi zeleneho
Ovodce hogneho
Zvestuge se promena.
Co Leto prinese,
To zima odnese
Tvrde se klidem chova.
Dobre sy poradý,
Kdo s pole zahradý
Ovodce zbožý schova.

4.

Sveta toho marnost
Žadnut neda stalost
Skušenost sama uczj:
Rozkoš Panovanj,
Marnost gest na zemi,
Šalamun mudri svedczý
Šaty ozdobene,
Czinicz telo pišne
Molove prežíraju,
Panské nabývanj
V času plundrovanj
Yinšy zas uživagu.

5.

Vczera kdo vesel bil,
Dnes žalosti nabil
S nemirneg veselosty;
Neb po gasnem czase
Snadno mracziva se
Z velikej palczivosti:
Tak po veselosty
Všelike težkosty
Prichazegj z nahlosty;
Kde se kdo nenada,
Neštestí tam shleda,
Bude mit dost trpkosty.

6.

Buh zvlašt tagnich Sudce
Skusuge negvice
Gegjch skritu žádost:
V znamost uvozuje,
Vubecz oznamuje
Všecku gegjch nepravost.
Spravedlivim gsaudem
Ošemetnim lidem
Prevracuje gich chitrost;
Napomaha k pravde,
V negchitregši zrade
Svu ukazuge mocnost.

7.

Lež prave mišlenj
Pro mnohe skušenj
Kraginy sveta zbeha;
V oblohe nebeskeg
I v propasti morskeg
Neco divneho hleda
Nicz všakže nového
Co prveg nebilo
Zda se mne nenaleza;
Nebo nicz noveho
Nicz také staleho
Nevidý tak se mne zda.

8.

Czlovek mnoho stava,
Aby geho Slava
Važnost v ludj mela.
Mnohu vecz začžina,
Prichazj pričžina,
Co chtel dovest nechava.
V tom svogu nestalost
V predsevzetý marnost
Po czasu znamu dava.
Kdiž prichazi ohen,
Valka neb povoden
S prácy misto shledava.

9.

Všech vecý začžatek
Prichazj na zmatek
Gestlj že cžasu nenj;
Protož což začžinaš,
Yistý čas šetrit maš,
Chcešli privest k skončenj.
S pracy neodkladey,
Radnej radimt necheg
To, co težce nenj,
Mašly se zhledavat,
I na nicz zakľadat
Mizerne tve stavenj.

10.

Yazik drž na uzde;
Nebo biva pozde,
Yestlis koho omluvil,
Nazpatek vtahnutj,
Co sy žval tagitj
Komus predtim ublížil.
Gestli neco mluviš
Nekoho omluviš
Ginši vez pritomen bil,
Ktery tve mluvenj
O ginem domnenj
Lepeg než ty rozsudil.

11.

Tagnu vecz nezgevug
Umisel tvug zdržuj,
Aby giný nevedel.
Yak nahle oznamiš
Nekomu se zgeviš
To, co sy v umislu mel,
Budeš litovaty,
Musiš vdek hledaty
Tomu, by nepovedel
Tvogu skritu žadost
Skuteczmu nepravost
Kteruž predtim sam vedel.

12.

Kdo pokoge žada,
Nech doma sedava,
Kde o nem nikdo nevj.
Zlemu Tovarišstvu
Mokremu Bratrstvu
Z rýdka nech se vigevj.
Na krčžme na rinku
Slyšenu novinku
Hled mimo propustitj.
Gestli gu oznámiš,
Nevim gak zatagiš;
Mužet mešcu škoditj.

13.

Pakly nekde pugdeš,
Požadany budeš
Na svadbu neb hostinu,
Nesedeg na predním
Miste zvlašt obzvlaštnim;
Abys nezustal s hanbú,
Na miste poslednim
Žes poctivost ginim
Nedal, pričžinut najdu.
Sedny na poslednj:
Gestli budeš vzacznj
Y v kute tebe nagdu.

14.

Mnohj ma obicžeg,
Chvalitj se viceg,
Než o nem ginšj zmišlj;
Nevý pomislitj
Že vlka po srsti
Každý poznati myslj
Lepšy kdy te ginšý
Chvali, budeš milšý,
Kde koli se obratiš;
Pakly se sam chvališ
Prevelicet blazniš,
Y lasku cžasem stratiš.

15.

Žadny bohateho,
Zlato stribro geho
    Nema chvalit žadneho;
Lebo mnohý kramar
Ma veliky Tovar,
    Ale však neni geho.
Švecz take s kožami
Ma sve zamesknanj,
    Maso pak ge giného.
Chvališlj, chval pro cnost,
Skušenost a mudrost
    Šalamuna mudreho.

16.

Člověk po uczinkuv,
Znamenitich skutkuv
    Poznaty se ty dava.
Vino ne pro barvu,
Když býva v poháru,
    Než pro chut drahe biva.
Kone né pro krasnost,
Než pro geho czerstvost
    Pan koberczem odiva.
Pannu pak pro krasu,
Ktera ge do czasu,
    Mladenecz vzity žada.

17.

Povest gmeno dobre
Biva rozširene
    Za hory y za more;
Kde se sam nenadaš
Chvalu potupu maš
    Mezy lidmy po sobe.
Dobra v tvich konczynach,
Zla v mnohich kraginach
    Roznese sa po tebe.
A protož giného
Nemaš vjnit s toho;
    Sam sy pričina sobe.

18.

Kdo po cestach chodj,
A z blazny se wodj,
    Ten mnoho škodj miva,
Neb zlim sitem Pekar
V pustem mline Minar,
    S malim osohem býva.
Svogeg nemudrosty,
Že měl škody dosty
    Sve blaznostvý nech stiha:
Že z pece na hrnecz,
Strechj na kamenecz
    Skakati obiczeg ma.

19.

Neprigimcj rady,
Gestlit blazen radý
    Sveho blaznovstvý neco:
Nezavrhug pravdy,
Gestli mudrý pravý,
    Znat mudrý budelj co.
Posluchat staršiho,
Nad te mudregšiho,
    Nebivá blaznivá vecz.
Stary skusenostj,
Mladý s všetecznostj
    Poznaný biva vubecz.

20.

Mnohich peknich konj
Které v hamich honj,
    Zlý hospodár strhava:
Czim se vicz zmahagu,
Tahnut pospichagu,
    Tim vicz ge smihava.
Tah mnohj služebnik,
Neglepšý robotnik,
    Co negvicz pracuge.
Od pana od panj
Slichava šemraný
    Že lenivost miluge.

21.

Prorok v svogeg vlastj
Zustava beze cty,
Bit by učený bil.
Doma vivalanj,
Ma o nèm domnenj,
Že gindě za pecu hnil.
Gestlj chceš poctivost,
Dosahnuty hodnost,
Radneg ginde zustaveg:
Tak budeš v vzacnosty,
U velkeg važnosty,
Apoštola poslucheg.

22.

Umeny vzacna ctnost
Spusobuge vzacnost
Rozliczne dary dava:
Mladency k hodnosty,
Starcj k veselosty
Uprimne dopomaha.
Bohatím k ozdobe,
Chudobnim v potrebe
Žadostive spomaha:
Kterechžto kdo nagde,
Kde kolivek zagde,
Všecky statky sebu ma.

23.

Czlovek bohabognj
Gest palme podobnj,
Kteražto gedno stagně
Pred bremenem teškym,
Prirozenim vlasnjm
Nikdy se neskryvuge:
Tak človek pobožnj
V prenasledovanj
Všecko milerad znašy,
Kryž y protivenstvý,
Všeliké neštesty,
Nechava slavu zdejšý.

24.

Kdo mnoho slibuge,
Prysahu stvrzuge,
Ten sam svú vyru lechczj:
Neb czasta prisaha
Czasem dopomaha
Že zustava lhár vetšy.
Lepšit neslibiti,
Nežly zatagitj,
Což predtim slibýl komu;
Neminišly dati,
Nemaš slybovatj
Žadnit nenutj k tomu.

25.

Snadno gest gsauditi,
Falešne mluviti
O nekom v tagnem miste;
Než teško dosvečžit,
Tajnu vec vigevit,
Kteruž neskusil giste.
Mnohj zna gineho
Než sebe sameho
Do konce nechce poznat:
Kdo chce koho gsaudit,
Nema *in Causis* bludit,
Jestli chce dobre obstat.

26.

Gisti czas hled uzity
Chcešlj se sudity
S pritelem svim o statek;
Nebo vecz nahliva
Czastokrate miva
Neprigemný poczatek.
Hnevu prylišneho,
Saudu nahliveho
Sam prihaziš o statek.
Lepšit se poradit,
Hrube se nekvapit:
Tak neprigdeš na zmatek.

39.

Nic nenj drahšiho
Chvalitebnegšiho,
Zvlašte na tomto Svete,
Nad gmeno a povest;
Tu kdož obdaren gest,
Vzacny biva po svete.
Kdo v škarlate chodj
Nech k pecy nechodj,
Kde masne gidla strogí;
Neb škarlat od masty
Vzacny od zlich hostj
Zridka stale obstogj.

40.

Dobreho y zleho,
Štestý, neštas(t)neho
Nemuž se zarykatj;
Nebo Cisar Pana,
Kral sveho Haitmana
Snadno muž potrestaty.
Pro malu Priczinu
Nagde gemu vinu,
Že musj poddan bitj;
Nebo kdo sy picha
A nekraczj s tycha,
Ten ma skrocenj žitj.

41.

Kdo chce lechku Živnost,
Ten nema Povinnost
Na sebe pritahovat;
Neb teška Povinnost
Zavdat velku Starost,
Že nebudeš mocj spat.
Czasem y chut stratiš,
Gestlj se obratiš
Na lejstra quitancie:
Že maš Pocztj davať,
Vlasit budú stavat
Od velkeg miserie.

42.

Tagnich vecj Panuv,
Slavnich Potentatuv
Nemaš hnedky oznamit.
Okrome Pritelum
Tvogim dobrodincum
Slušy se gich poradit:
Co magj zaczitj
A pred sebe vzitj
Musj pilne rozvažit;
Neb vecý nahlive
Negsau trvanlive
Musegj svu skazu vzit.

43.

Pry kralovskem Stole
Tito vecy troge
Mivagj predny misto.
Czaste pochlebenstvy
Nemirne blaznostvy
Poharuv plných mnoho.
Pochlebnik s cyganstvim,
Blazen svym blaznostvim
Mnoho daruv pobere,
Že nevolnj sedlak
Sprostin a neborak
Na vuz ge sotva zbere.

44.

Kralovska kuchina
Ma bitj nakladna
Neb ma mnoho komonstva.
Ten býva pan slavnj,
Který ma dvur vzacný
Plný sveho Ritirstva.
Neb pani po dvore,
Sedlak po stodole
Snadno se znatj dagj.
Sluhové odranj
Konove chitvanj
Panom hanbu delagj.

45.

Kragin plundrovanj
Zamkuv odgimanj
Priczina roztržitost,
Kteružto zlý z dobrým,
Pobožnj z bezbožnjm
Uvozugj pro svu zlost.
Zradcovský zlatj lancz
Dobremu zlj gest tancz,
Když tak fortuna bludj.
Odtud *Mars* pravo ma,
Že kraginj stina
A vukol kazj všudj.

46.

Nemaš se vipinat
Nad ginich poczinat
Gestlis nenj *Hercules*;
Neb gestlj ginému
Ubližiš nekomu,
Najde se ty *Achiles*,
Ktery tvogu pichu
Obratyt muž k smychu,
Takže se sam podivaš,
Že ty klobuk zvalil,
Kterys k piše spravil,
Snadno na nem to zhledaš.

47.

Nežadeg povinnost
Uraduv zbitecznost
Zvlašt u velykich Panuv;
Neb veljkj urad,
Kde bis gity nerad,
Privede te do sklepu.
Radneg se vystriheg
Panuv neunuveg,
Jestlj pokoj mit žadaš.
Tak dojdeš dluheho
Veku dospeleho
Dobre gmeno zachovaš.

48.

Neparnj volkove
Mladý yuneczkove
Nechtegj tahnut v garme.
Mnohikrat na ceste
Kdy gich bigu czaste
Zvracy vuz aneb sane.
Tak v mnohem kralovstvj
Kdy bez spravedlnosty
Pokojnj s bezbožnimj
Nemohu bydletj
Musy skazu vzitj
Prychazj k splundrovanj.

49.

Ne v roztržitosty
Ale pry svornosty
Velke prace konagj.
Kde ge gednostajnost
Bratrska poslušnost
Slavne mesta stavegj:
Než kde rak z rybamj
Biva zamyšany
Nachazj se promena;
Neb riba napredek,
Rak rybu nazadek
Tahnuti obiczeg ma.

50.

Pokôg žadostivj
Sused dobrotyvj
Gest k pohodlj každemu.
Zdaryle manželstvo,
Verne tovarystvo
Nenj k skazj žadnemu.
Ale zle manželstvo
Zradne též susedstvo
Skazu mnohu prinašj.
Co geden nazbjrá
To druhi prožírá,
Neradug se tam štesty.

51.

Pry veljkem dvore
Každi sobe ore
Chtegic gratiu ziskat.
Kdo chce v nem vdecznj bit
Ma helitropium vzit
Polný sobe za priklad,
Kterež hned raniczko,
Když vinde sluneczko
K nemu se obracuge.
Tak panšty dvorane
Yak nahle pan vstane
Nech za nim postupuge.

52.

Kdo chce služit v dvore
Dava se na more
Proty vlnam prevažat.
Pokud ge neznamj
Dotud v tychem morj
Zda se bitj prevažat,
Než když se obezna
Potom lepeg pozna,
Že se vlny dvihagj,
Když Pan take Panj
Ostatny dvoranj
S neho blazna delají.

53.

Lepšj kryvdu trpet
Za czastokrat mlczet
Nedobre se nahle mstit;
Pritelj zlim zazle
Odmenit se nahle
Žadašlj pokoge mit.
Kdo sobe saud czinj
Ten sam sebe vynj
Pravo všecko zlehčuje,
Odtud nic dobreho,
Než starosti mnoho
Na sebe pritahuge.

54.

Beda tomu Zamku,
Který misto šramku
Trnym gest zarostenj.
Zla gest pastva ovcam
Kde býva pastyr sam
A psuv k ovcam nenj;
Nebo vlk na ovce
Chrt tez na zagice
Nelibim hledj okem,
Tak v gednem kralovstvj
Dvuch narodu v panstvj
Spusobuge skazu všem.

55.

S pazdery dluha sit
Nemuže stála byt,
Snadno se rozvlacuge.
Laska nepritelska
Kobila czigauska
Snadno se rozpačuge;
Než nadeje silna
Biva neomilna
Ve všeljkem neštestj
Každe protivenstvj
Lidske pochlebenstvj
Zna trpezlive nestj.

56.

Bohate krajinj
Nakladne stavenj
Snadna vecz šacovatj;
Od nich lid vojenskj
Zmužilj ritirskj
Tešy vecz odvratitj.
Gešte negteštegšý
Biva negdivnegšy
Podmanené spravovat.
Lechko sukno maczat
Ale teše valat
Negtešy vipraovat.

57.

Z hnevivim žertovat
Z blaznivim tancovat
    Maliczka kratochvile,
Hnevivý ze zlosti
Blazen z nemudrosti
    Vsadit banku na čelo.
Žadašly žertovat
Rovneho maš hledat,
    Kdo tvim žertom rozumj
Neb czlovek zmužilj
Blazen nelenivj
    Ostry kord za nic drží.

58.

Slavny titulove
Kteryž Cisarove
    Vzacnim panom davagj,
Dost pro malu žadost
Kraginj nestalost
    Od nich vzate bývagj.
Nepratelsku zlostj
Z velkej nenavistj
    Na ohnj podrapane
Z hory y ze statkem
Ze vším gich nabitkem
    Tak svetska slava hine.

59.

Prilyšnemu štesty
Nedeg se podvestj
    Kterež mnoho slibuge.
Neb gest vskutku slepe,
Leda kde te vplete
    Když tvu žadost sprobuge.
Co sy pri nem nabil
Abis všecko stratil
    Prevraty tvoge srdce.
Po svetskej marnostj
Pomužt do težkostj
    Uškodi ty velice.

60.

Czlowek bohabognj
Nech gest postavenj
    V yakem kolj neštestj,
Však preto nezufa
Predce v Boha dufa
    Že dogde zas radostj;
Neb po mracznem czase
Vigasni se zase
    Prestane y pršety,
Tak po protivenstvj
Velykem neštesty
    Nasleduge zas štestj.

61.

Czlovek bohabognj
Nech ge pozbavenj
    Všeckeho sveho zbožj,
Zase k nemu prigde;
Kdy pracovat bude
    Zas se v statku rozmnožj.
Ale z lenyvosty
Y mizerne chrustj
    Nechtegj do ust padat,
Ne aby holuby
Smažene kobljhj
    Melj se za nim valat.

62.

Skušeny vogacj
Vznešeny yunacj
    Chtegu šteslim žeŕtovat,
Pres vody pres ohen
Z nadhernim svim konem
    Umegj preskakovat;
Pokud štesty magj,
Všecko premahagj
    Ostri mecz i kopiju;
Než když štesty nenj
Prigdu k pokušenj
    S korbaczem ge vibigu.

51.

Pry veljkem dvore
Každi sobe ore
Chtegic gratiu ziskat.
Kdo chce v nem vdecznj bit
Ma helitropium vzit
Polný sobe za priklad,
Kterež hned raniczko,
Když vinde sluneczko
K nemu se obracuge.
Tak pašty dvorane
Yak nahle pan vstane
Nech za nim postupuge.

52.

Kdo chce služit v dvore
Dava se na more
Proty vlnam prevažat.
Pokud ge neznamj
Dotud v tychem morj
Zda se bitj prevažat,
Než když se obezna
Potom lepeg pozna,
Že se vlny dvihagj,
Když Pan take Panj
Ostatny dvoranj
S neho blazna delají.

53.

Lepšj kryvdu trpet
Za czastokrat mlczet
Nedobre se nahle mstit;
Pritelj zlim zazle
Odmenit se nahle
Žadašlj pokoge mit.
Kdo sobe saud czinj
Ten sam sebe vynj
Pravo všecko zlehčuje,
Odtud nic dobreho,
Než starosti mnoho
Na sebe pritahuge.

54.

Beda tomu Zamku,
Který misto šramku
Trnym gest zarostenj.
Zla gest pastva ovcam
Kde býva pastyr sam
A psuv k ovcam nenj;
Nebo vlk na ovce
Chrt tez na zagice
Nelibim hledj okem,
Tak v gednem kralovstvj
Dvuch naroduv panstvj
Spusobuge skazu všem.

55.

S pazdery dluha sit
Nemuže stála byt,
Snadno se rozvlacuge.
Laska nepritelska
Kobila czigańska
Snadno se rozpačuge;
Než nadeje silna
Biva neomilna
Ve všeljkem neštestj
Každe protivenstvj
Lidske pochlebenstvj
Zna trpezlive nestj.

56.

Bohate krajinj
Nakladne stavenj
Snadna vecz šacovatj;
Od nich lid vojenskj
Zmužilj ritirskj
Tešy vecz odvratitj.
Gešte negteštegšý
Biva negdivnegšy
Podmanené spravovat.
Lechko sukno maczat
Ale teše valat
Negtešy vipraovat.

57.

Z hnevivim žertovat
Z blaznivim tancovat
Maliczka kratochvile,
Hnevivý ze zlosti
Blazen z nemudrosti
Vsadit banku na čelo.
Žadašly žertovat
Rovneho maš hledat,
Kdo tvim žertom rozumj
Neb czlovek zmužilj
Blazen nelenivj
Ostry kord za nic držy.

58.

Slavny titulove
Kteryž Cisarove
Vzacnim panom davagj,
Dost pro malu žadost
Kraginj nestalost
Od nich vzate býva gj.
Nepratelsku zlostj
Z velkej nenavistj
Na ohnj podrapane
Z hory y ze statkem
Ze všim gich nabitkem
Tak svetska slava hine.

59.

Prilyšnemu štesty
Nedeg se podvestj
Kterež mnoho slibuge.
Neb gest vskutku slepe,
Leda kde te vplete
Když tvu žadost sprobuge.
Co sy pri nem nabil
Abis všecko stratil
Prevraty tvoge srdce.
Po svetskej marnostj
Pomužt do težkostj
Uškodi ty velice.

60.

Czlowek bohabogуj
Nech gest postavenj
V yakem kolj neštestj,
Však preto nezufa
Predce v Boha dufa
Že dogde zas radostj;
Neb po mracznem czase
Vigasni se zase
Prestane y pršety,
Tak po protivenstvj
Velykem neštesty
Nasleduge zas štestj.

61.

Czlovek bohabognj
Nech ge pozbavenj
Všeckeho sveho zbožj,
Zase k nemu prigde;
Kdy pracovat bude
Zas se v statku rozmnožj.
Ale z lenyvosty
Y mizerne chrustj
Nechtegj do ust padat,
Ne aby holuby
Smažene kobljhj
Melj se za nim valat.

62.

Skušeny vogacj
Vznešeny yunacj
Chtegu šteslim žertovat,
Pres vody pres ohen
Z nadhernim svim konem
Umegj preskakovat;
Pokud štesty magj,
Všecko premahagj
Ostri mecz i kopiju;
Než když štesty nenj
Prigdu k pokušenj
S korbaczem ge vibigu.

63.

Procz sy kord pripinaš,
Gestli srdce nemaš
 Zmužileho v neštesty,
Procz veliky statek
Uživaš na zmatek
 Gestlj bogovat neznaš.
Neb k velkemu panstvy
Sveczy kord hrdinskj
 Czastokrat vitahovat.
Nepriteluv silnich
Poddanich nevolných
 Kordem slušy zastavat.

64.

Nemaš se vypinat
Pišne sy poczinat
 Z velkim vogenskym (h)aufem,
Neb czasem malý (h)auf
Zmužylich vogakuv
 Zaženet z gedesnem.
Chrobak dost ge malj
Všakže strom nemalj
 Czastokrat podhryzuge:
Tak že malym vetrem
Z marenym korenem
 Zeme se vyvracuge.

65.

Prysne pravo lidem
Narizene všechnem
 Svobodne gest všem hledat,
Neb za gednim stolem
Pritel z nepritelem
 Nechtegj spolu sedat,
Bohaty se chudobnim
Lakomj se štedrim
 Nemohú se spravovat
Vlka take ovce
T(c)hora tež slepice
 Nechtegj za krale znat.

65.

Kdo se chce potykat
S nepritelem sekat
 Ma se pity vistrihat.
Czastokrat ožhralstvj
Prilišne lakomstvj
 Muž te do klepca vehnat.
Meg radej v pametj,
Že maš utikatj
 Gestli budeš premožen
Neb vogak opilj
Na všecko spozdylj
 Nemuž se hnuti s konem.

67.

Prvny pokušenj
Cziny Prestrašenj
 Zvlašte bogazlivemu.
Druhe když prispege,
Prida mu nadege
 Že se vilhal prvemu;
Ale když již tretj
Za druhim priletj
 Vlas ti na hlave stane,
Že to co v rukach maš
A v čem se obyraš
 Z ruku tvogich vipadne.

68.

Prinutišlj koho
By stihal nekoho,
 Snadne pred nim utecze;
Neb vecz prinucena
Velmy gest nevdeczna,
 Nahle se zas odvlecze.
Chrta za zagicem
Kdo honj korbaczem,
 Nech se mu neraduge.
Darmo konom hvyzdat
Když gich maš napagat
 Gestlj že sam nepige.

69.

Ne z nakladnu zbrogj
Na širokem polj
Nepriteluv styhagu,
Aniž silu lidsku
Mocnost nepratelsku
Vogska silne zmahagu,
Ale z Bozku mocy,
Kdy geho pomocy
Milostiveg žadagu.
Všelike nastroge
Vogenske rozbroge
Zanye se pokladagu.

70.

Trescy sina sveho
Za czasu mladeho,
Dokud se trestat dava.
Bud dobry zahradnik,
Ktery krivy stromik,
Když tenkj zarovnava.
Neb zrostle stromovy,
Kvitj czasem škody,
Gestlj ge rozložene.
Tak sin nezdarylj
Zrostlj po sveg vuli
Y otce ven vižene.

71.

Ne tedy chovagu,
Kone opatrugu,
Kdyz maš giž na vognu git,
Ale pred trubenim,
Czastim bubnovanim
Magy obiczeg krmit.
Kašu gestlj gidaš,
Horucu nefukaš,
Snadnot ustu tvich spalj:
Tak koho dešt spere,
Darmo kepen bere;
Po czase osoch malj.

72.

Ne toho ptak byva,
Kdo ho v hnizde vida,
Ale ho vybere.
Vul též yarmo nosy
Ovse orat musy;
Kun však oves požere.
Hudci, gestlj hude,
Ginšich dost mit bude,
Kteryžto k tancj hragj.
Lakomecz stiskanim
Zbira statky sklanym,
Ginšy pri nem viskagj.

73.

Ne vždycky gen zlato,
Ale czasem blato
Od slunce bližtiva se.
Nemnohe tolarj
Na stole brynkagj,
Kde pracovat leny se.
Ale všecke prace
Ve mlyne m(l)inarce
Kolaczum dopomaha.
Sedlacka robota
Negvetšy ge psota,
Avšak panum zpomaha.

74.

Kdo chce vrecem mlatit,
Sitem vodu važit,
Ten ma pracu maly zisk.
S pracy teg poznava,
Neb zle pripravy ma,
Yako bez causi recznik.
Tak pri slavnich dvoruv
Ne pastir od voluv
Pri boku panskem seda;
Než koho pan važy
Podle boku sazj,
Tomu vzacne misto da.

75.

Neradimt ze dczbera
Sednut do šechtara,
Mužešli v nem zustavat.
Nebo s klece ptaczek,
Z vreca divj maczek
Rad by se ven vidrapat.
Riba též do vrše
Radaby pustiť se;
Ale když do nj vegde
Zase chce nazpatek;
Kdyz prichazj patek,
Na misu zatym pugde.

76.

Mladenecz též pannu
Žada, co Diannu,
Acteon by mohl dostat.
Priležitost hleda
Vic kde panna seda,
Nemuž se czasem obstat.
Dokud ge pritomnj
S pannú v posezenj,
Dotud tesknost necytj;
Než když se rozlučj,
Ma zarmutek veczj,
Nevj kde se ocknutj.

77.

Gestlj maso važiš,
Kost k nemu priložiš;
Všeckot penyze stogj.
Hlava i kolena,
Pluce i slezina
Y ty mizerne rohy.
Tak štesty s neštestjm
Yako maso s kostmy
Na važkach se probuge.
Kdo sy v nem zaklada,
Mnohokrat sa klama,
Když geg czasem vexuje.

78.

Žid rad kram prodava,
Nerad na bork dava,
Svug zvlašt kramarský statek.
Všecko se domnyva,
Že Messiaš prygda
Uvede ho nazpatek
K zemy kananegskeg,
A on by v uherskeg
Nerad zanechat statek.
Radneg lacneg proda,
Stava se mu škoda,
Kdo mu vy platit v svatek.

79.

Prydelit neštesty,
Maš o tom byt gistý,
Že i druhe pospicha.
Nebo psota psotu,
Sedlak též robotu
Noczny chvilu postiha.
Dokud služj štesty,
Umeg starost vestj,
Aby te nepotkalo
Neštesty ze mlyna,
Pominet hostina
Budelj muky malo.

80.

Pod slamenim dachem
Spokognegšim duchem
Nagdeš odpoczinutj,
Než v palote slavnej
Karpitj obtahleg,
Kde nesmyš y mluvitj.
Žadny chudobnemu
Žebráku nuznemu
Nezavydj chudoby.
Ale lidem vzacnim
A zvlašte udatnim
Odgimagj gich hrady.

81.

Po poczte novina,
Z mrazu tuha zima
    Czastokrate se stava.
Poczta o pokogj,
Sedlak o rozbrogj
    Nový kalendar dava.
Komu máš verity,
Nebudeš vedety,
    Zustaneš v pochybnosty.
Poczta z nahlivosty,
Sedlak z všetečnosty
    Nabluznit umy dosty.

82.

Zradne lidske Srdce
Sobe veryt nechce,
    Yak ma verit ginemu;
Neb kdo v Pecy liha,
Poczerneny biva,
    Nebliž se, radimt, k nemu:
Snadno te poczernj,
Zustaneš neuvernj,
    Daš-li se zvesty gemu.
Vul též z duvernostj
Radby seno gesti,
    Pec (?) mu neda y slamu.

83.

Neb co zavistlyvý,
Co tve oczj vidj,
    To nemaš hnedky žadat.
Nebo tak Svobodu,
Spravedlnost Sudu
    Zdaš se za dar prodavat.
Pes též dotud šteka
    Na zleho czloveka,
    Dokud mu chleba neda.
Ale když mu da gest,
Hned bezpecznegšy gest,
    Hledy na neg zdáleka.

84.

Kdo gineho gsaudj,
Sam sebe nevydj,
    Ten ge zvonu podobný;
Ktery ginim zvonj
Rano, v czas veczernj,
    Sam pak ke mšy nechodj.
Kdo chce v suše chodit,
Nema raky lovit,
    Zvlašt v hlubokich geskinach.
Chcešlj pravo strýlet,
Rucznicy gistu met,
    Nemuž držet vlhky prach.

85.

Z hnevu neuprimnost,
Nenavist, velka zlost
    Mezy Pritely biva:
Tak že y Bratrstvo
Verne Tovaryšstvo
    Šelmovsky titul míva.
Přitel sve přitelstvo,
Kmoter též kmotrstvo
    Pro malú vecz zabíva.
Kdiž potreba prigde,
Vzacny Kmotr bude
    Šelmy, Pan kmotr biva.

86.

Richtar, Boženicy,
Czechmistrove všecy
    Chtegic ginich spravovat
Magj peczet daty,
O to se staraty,
    Aby ge ginšy stihat
Nemohlj svim pravem;
Hanba bity lharem
    Pro dary neb penize.
Dar Prokuratovy,
Gsaudy Richtarovy
    Dane gsau po decrete.

87.

Ninegšiho czasu
Spravedlnost na vlasu
Pauk nam ukazuge,
Kterýžto mistrovské,
Ale však ciganske
Muškam sity spravuge.
Z tegto geho prace
Muškam bíva zradce,
Neb gich mnoho morduge.
Tak rozumem lidskym,
Fortelem ciganskym
Zradce dobrých sužuge.

88.

Syrenes spivanym,
Krokodyl s plakanym
Mnohich ptakuv zvolava;
Než když se zletugú,
K nemu priletugú,
Nevolnich zaškrtava.
Mnohi ma v ustech med,
Na srdcy trpky jed
Mezitim nezgevuge.
Kde muže uškubne,
Usti však lahodne
Sve cyganstvo funduge.

89.

Milug spravedlnost,
V pracy zdržug mirnost,
Gestly žadaš kralovat.
Naryzenim pravem
S poradanim gsaudem
Maš v saudich pokraczovat
Chotare stareho,
Terminu Prvnyho
Nemaš pro novy nechat:
Tak dogdeš pochvalj,
Gestlj budeš stalj,
Na tvogem hled prestavat.

90.

Kdo s oblygatorem
Z nekterym gsausedem
Statek svug podpisuge,
Ruku za svedka ma,
Sam si pravo vida,
Nech smluvu nezlahčuge.
Ten pristupu v Prave
Nenaleza prave,
Yestly zatim kluczkuge.
Velike utraty
Pro statek utratj,
Nic však neobdržuge.

91.

Vidišlj v neštesty,
Velikeg teškosty
Czloveka upadlého,
Nemaš mu slibovat,
Že ho chceš zastavat,
Yestli vidiš zle geho.
Czehož kdy zasložil,
Na sebe uvalil,
Oznam gemu uprimne:
Nech sobe rozvažj,
By nepryšel k zkazj:
Zver jeho vecz duverne.

92.

Temniczne vezenj
Gest hrozne trapenj
Nad smrt teštegšý bíva;
Neb umret gedenkrat.
Trapit se nastokrat,
Mnohem lechčj smrt se zda.
Kdo smrt giž podstupj,
Ten všeckym zaplaty,
Co komu zustal dlužen,
Než v teškem vezenj
Prichazj mišlenj:
Budelj osvobozen.

93.

Kterekolj prace
Magj sveho zradce,
Ti zly konec mívagj;
Neb vlcy z lyškamy
Magj zamesknany,
Kože gich summu dagj.
Mezitym zaškody
A to z nenahody,
Nebo fortele magj.
Tak i zradcy v rade
K skaze a ne k pravde
Zahladity žadagj.

94.

Radišlj se nekde,
Hled kdo druhý sedne,
Aby ti nebil zradcem.
Mudre sy poczineg,
Nahle nezaczineg
Tvrde, nesnadne prace.
Vzlašt gestlis na vogne,
Drž vogakuv silne
Czastim napominanim:
Bi zmužilj bilj,
Uprimne služilj,
Nebilj zradcy nad nim.

95.

Gestlj neco konaš.
Pomocy malo maš,
Zvlašt obzvlaštnegšiho:
Teškus pracy zaczžal,
Hluboko sy zaťal
Sekeru do cyziho;
Nevimt kdo spomuže.
Sekera ty muže
Bez toporiska zustat.
Což mohl dokonat,
Z ginšymj vykonat,
Musiš na chuti prestat.

96.

Nemeg ten obyczeg
Prídavati viceg
O nekom, než si slišel.
Nevyš sam nacž vigdeš,
Snad na geho prigdeš,
Že te též doma našel.
Muže ty vratit zas,
Bude mit gisti čas,
Když te budu spominat.
Poviš neco malo,
Co se s tebu stalo,
On muže vice prilhat.

97.

Zaugatý statek
Prichazj nazmatek
Zvlašt bohabognich lidj.
Kdo ge zaugmagj,
Veczj škodu magj,
Mnoho gmenu uškodí;
Nebo spravedlivich
Penez lidj druhich
Zgeda deset nepravých.
Komu bilj vzate,
Bivagj zas date
Y tvoge czasem pri nich.

98.

Gineho neštestj
Z veliku pilnostj
Mudry umy se šetrit.
Neb, kdy susedova
Stena hory nova,
Y tva muže zkazu vzit.
Bezpecznost zly gest host,
Prinašy škody dost,
Pomaha do neštesty.
Zle czyžmj v tuhj mraz
Anebo v blatny čas,
Nagdu te psotj dostj.

99.

Zavistny marny svet
Všecko bere nazpet,
Co komu kdy borguge.
Gestlj zle šafugeš,
Šafarstvy pozbudeš:
Ginému zas daruge.
Teprv k sobe prigdeš
Poczitatj budeš:
Co si kde koli stratil.
Nagprvnegšy summu,
Kterut ginj ugmu,
Radbj sy se navratil.

100.

Nenj vždicky treba
Klin s klinem ze dreva
Kiganicú viražat.
Gestlis vczera viskal,
Dnes abis nestiskal,
Maš na to pamatovat,
Vczera opilemu,
Dnes nestrizlivemu
Slepa robota biva.
Czaste prochazany,
Steny podpírany
Každy czlovek vysmiva.

101.

K užiteczneg pracy
Každy radneg kraczy
Podle sveg povinosti:
Služebnik, nadelnik,
Všelykj robotnik
Za plat služý z rychlostý.
Kdo meko postila,
Ten na mekem liha.
Tomu sen ge sladky med;
Než kdo z prinucený
Co koljvek czinj,
Tomu prade trpky ged.

102.

Žebraku pišnym bit,
Chromemu k tancu git
Smišna muzika biva;
Neb zdrapanim šatam,
Polamanim noham
dost miseria spiva.
Lakomcy štedremu,
Kurvaczy staremu
Protivnú gest šlechetnost.
Proty vode plinut,
Žračy krczmu minut
Odporuge vždy vlastnost.

103.

Z lipoveho dreva
Vzacne kumšty stava
Rezbar giž viczvyczenj.
S poslušneho syna
Otecz co chce dela,
Ve všem ge mu povolnj;
Ale z hruškoveho
Zvlašt hluzovateho
Teško krydla zlepuge:
Syna bezbožneho
A neposlušneho
Trpko otecz užige.

104.

Richly kun yako ptak,
Lenivy yako rak
spatkem hospody hleda
Neny to služebnyk
Schvalenj robotnik,
Ktery vždy v chlatku seda
Kun vzacny y stinem,
Hnilj sotva kigem
Da se czasto zaprahat.
Dag mrchu precz zahnat,
Nemužešlj prodat,
Co se maš s nim ostichat.

105.

Chcešly uhasitj
Plamen udusity,
Neleg oleg na ohen,
Neb tak plamen zburiš,
Ktery neuskrovniš,
Dokud mit budeš ohen.
Rozhnevašly koho,
Chtiez ukrotit geho
Slov prvnegšich zanechag,
Tak kdj se ponižiš
Gratiu obdržíš.
Spurnym slovum pokog dag.

106.

Zlim skutkem za dobrý,
Dobrym zase za zlj
Odslužit se tešk' veczj.
Samar ze stodolj
Z velikeg nevolj
Zrno nosj ve vrecy.
Tak mnoho vrecz vlaczy,
Až se y potaczj
Však plevy gisty musy.
Vezely kvet trhagj
Sladky med delagj,
Giny vlaczj po kusy.

107.

Kdo yamu ginemu
Zvlašt pritely svemu
Kopa, sam do ny vpadne.
Kdo s kordem boguge,
Czastokrat fektuge,
Ten vezme ranu snadne.
Zlemu tovaristvy,
Gestlj se daš zvesty,
Sam take zlým zustaneš.
Rozličžnich Tituluv:
Bešte s kurvisinuv
Podle neho dostaneš.

108.

Pry všelykeg skaze
Picha se ukaže,
Kteružto nasledugj
Velike teškosty
Mnohe protivenstvy:
Tak nadatich shrocugj.
Zas po malem czase
Ukaže se zase,
Že giž pichu opustil.
Mnohe plundrovanj,
Czaste utykany
Kdy neborak okusil.

109.

Štesty gako kolo
Toczy se okolo,
Yako pena na vode
Mnoho slubit umy,
Ale malo splny,
Než na prava posobe.
Ukazuget kvitj,
Které chceš-li mitj,
Musiš do trny sahat.
Skrz trny bodlave
Lilium laskave
Obyczeg mivej bravat.

110.

V krpcach statky hledat,
V cižmach zas utracat
Služi ku poctyvosty.
V papučach utracat,
Potom bosim zustat
Služi k velkeg lehkosty.
Ostatnj gest slava,
Kdy sedlak poštava -
- Panu svemu penize;
Panske zakladany
Sedlacke davany
Pomuže mu do rucze.

111.

Kdo nevy o psote,
Velikeg klopote,
Nech do dvoru nechodj;
Neb dvorska polivka,
S fraucimerú dvorka
Žalutku, mescy škodj.
Gestlj žertu neznaš,
Male pohodlj maš,
Osohu ešte meneg;
Každj te poškubne,
Kde múže okradne:
Radneg že doma sedeg.

112.

Ne z gedneho dreva
Hnedky hora biva,
Byt by yak velke bilo.
Nenj to hnedkj vuz,
Co geden kun vest muž,
Taliga gmeno geho.
Tak též czlovek geden,
Nemuž bit priveden
Za svetka protj mnohim.
Gedneho svedectvy
Zradne gest šibalstvy,
Neprymj protj ginim.

113.

K paštekam nakladnim,
Kolaczom pletenim
Mnohých nakladuv treba.
K baršonovim šatam
Prešuvaný baran
Pryšivati netreba.
Baršon se sobolem,
Halena s baranem
Zrovnanj sve mivagj.
Pani s podannimy,
Rak mezi ribamy
Ne vždycky se srovnagj.

114.

Velkj titul mitj,
Poddanich nemitj,
Malu slavu prinašy,
Neb ne titulove,
Nadherny krokove
Gmeno vzacne rozhlašy.
Vinyce prodatj,
Pres do ny delatj
Ostatny presovany.
Velkomožnim slutj,
Poddanich nemitj,
Mizerne panovany.

115.

Dokudz gešte živy,
Nebud tak zpozdily,
Abys statek detom dal;
Rozdagice statek
Nevim yak nazpatek
Nagde se, bys zase vzal.
Lepšy když od tebe
Ginšy czekat sobe
Bude statku po tobe.
Než se maš žalovat,
S placzem živnost hledat,
Nedeg nic radim tobe.

116.

Od tebe vyšimu,
V statku možnegšimu
Nedeg statky tve skovat;
Zvlašte Panu tvemu,
Ktery poddanemu
Muže co chce zadržat.
Vlkovi prasata
Svina tva kudlata
Dost by nerada nechat.
Ale vlk y svinu,
Že ma k ny priczinu,
Umi s prasaty požhrat.

117.

Na velikich svadbach
Pry velkich hostinach
Velka pompa po stolu.
Slavne hodovany
Pry pochovavany
Penizom cynj škodu.
Než kdo lid vogenskj
Verbuge krestanskj
Statku sveho chvaluge.
Dostanuc vitestvy
Po sobe rityrstvy
Slavne gmeno zanecha.

118.

Chudoba znižuge,
Ctnost nepovišuge,
Davno ge potlaczena.
Bit bis bil Tullius,
Udatni Marius,
Všeckot ge gedna cena;
Nebo chudobneho
Prazny mešec geho
Prinašy k potupenj,
Zvlašt u lidj pišnich
Vysokomislnich
Neprospiva umenj

119.

Vitezuv udatnich,
Yunakuv skušenich
Gegich panstvy vsecek svet,
Kde se gen obratj,
Muž gim štesty datj,
Že budu kvest yako kvet.
Tam biva zemanstvy
Opravdove panstvy,
Kde dobre gmeno nagdeš.
Ne kde se narodiš,
Než kde pekne chodiš
Vlast svogu mitj budeš.

120.

Zmužilého srdce
Gest hotove k bitce
Kde koljvek potreba;
Ale nesmeleho
Styn gest vogsko geho,
Vic utika než treba.
Smelj ze zlich šramku,
Nesmelj y v zamku
Sotva se obstat muže.
Smeljm gegich smelost,
Nesmeljm bazlivost
Velke veci pomuže.

121.

Kdo ma penez dosty,
Biva v poctivosty,
Na prednim miste seda
Bit by nic neumel,
Mudrosty nevedel,
Šalamunem ho dela.
Mnohj pro penize
Posedáva niže
Od blazna raddy žada.
Od holeho v trny
Gjauc sam obleženj
Košulc vipoštava.

122.

Šaty velku krasu
Prinašy do czasu,
K ozdobe su kaźdemu.
Penize k hodnosti
Velkej povinnostj
Služi neumelemu
Mnohokráte Panna
Zda se bit Dianna.
Zvlašt kdy se prišperkuge.
Podobná jest Pávu,
Ktery kridla hlavu,
Ne nohj ukazuge.

123.

Kovacze z uhlamj,
Sedlacy z pluhamj
 Sni czastokrat mivagj;
Mačka též z mišamj
A ne z medvedamj
 Obiranj sve magj.
Co kdo mitj žada,
V sne se videt dava,
 Kdy se procitj ze sna.
Na holem zustane,
Na chutj prestane;
 Že ho sen zklamal, pozna.

124.

Za nicz radj lidske
Proti vulj Boske
 Daremne y praktikj
Od lidj bezbožnich,
Kteryžto pobožnich
 Usilugj skazitj.
Pan všech v sve mocj ma,
Komu chce tomu da,
 Od koho chce odegme.
Rozum statek geho,
Co kdo muže z toho,
 Yestli co dal, kdy vezme.

125.

Vindešlj polovat,
Prepelice lapat,
 Nos krahule na ruce;
Nebo bez krahulce,
Bit bilo negvice,
 Uletyt prepelice.
Chcešlj se prevažat,
Maš veslo v czlunu mat;
 Nic též veslo bez čluna.
Mašlj se souditj,
Musiš svedky mitj:
 Tak bude vec vihrana.

126.

Mnoho snuv tracenj,
Zbiteczne služenj
 Pri veljkich gest dvoruv.
Zdravy umenšuge,
Krasu potracuge
 Zvlašt u horlivich Panuv.
Gestlj neco mivaš,
V podezrenj bivaš,
 Žes ze statku panskeho
Zbohatl, v kratky čas
Vezme ti to Pan zas,
 Chce te mit poddaneho.

127.

Nemaš dluho spavat,
Leda kde postavat,
 Chcešlj hospodar bitj;
Neb dluhe spavanj,
Pry uhlich stavanj
 Mnoho muže škoditj.
Negprv tvu kuchinu
Praznu a studenu
 Na oczj ukazuge.
Potom plnj mešec,
Naplnenj všecek
 Do čysta vyprazнuge.

128.

Pribitek svug mitj,
Panem sobe bitj
 Blahoslavena get vecz.
Yakovj gest kolj;
Však sediš povulj
 Y tvug pri ohni hrnecz.
Než v cyzj palote,
Kdo chce bruka na te,
 Bit by yak pekna bila.
Precas gen hoferem,
Ginšj biva panem,
 Tis yak bez ule vczela.

129.

Na cestach dalekich
Vzlašte nebezpecznich
Nesmelj hned se leka.
Nech zagice vidy,
Nevydice lidj
Snadno pred nim utika.
Neb ne bogazlivim,
Než lidem zmužilim
Kaže štesti kde chce git.
Kdo se šustu bogj,
Nech v hore nestogj;
Nemuž bez šustu progit.

130.

Vlk dost laczny biva,
Však se radneg diva
Na psa, kteryž dost gest ma;
Nebo vlk svobodnj,
Pes z lancem pod vozj
Na hrdle lancz nosiva.
Vzacnegšj svoboda,
Komu se spodoba,
Nad všeligake zbožj;
Svobodnj yako ptak
Nesmika se co rak,
Nechodj kde mu hrozj.

131.

Skrušeneho srdce
Modlenj gde prudce
Az do tretyho nebe:
Nebo co zadame,
V skutku poznavame,
Že vše žadosti naše
Bivagj slišane,
Nam k potrebam dane
Mimo oczekavany.
Ale psuv štekanj,
Daremne šemranj
Neprigde k vyslišanj.

132.

Nemaš žadat statkuv,
Susedskich nabitkuv;
Na tvem štestj prestaveg.
Co ty Buch malo dal,
Abit zas neodgal,
Na tveg hrivne dostj meg;
Neb lidske nabitkj
Prevracj pribitkj
Lidj lechkomislnich.
Geden zle nabitj
Penyz muž stratitj
Deset tvich opravdivich.

133.

Yazik gest ostry mecz,
Zradj te gista vecz,
Gestlj blaznive mluviš;
Sam te prodat muže,
Do psotit pomuže,
Pryvedet kde sam neviš.
Pod volem telatko,
Pod kravou hribiatko
Netrebat rozhlašovat
Co tebe nepalj,
Užitek dost malj
Tot netreba zhašovat.

134.

O zemrelich lidech,
Pominulich vecech
Daremní gest rozpravka.
Sedlakum nevolnim,
Žebrakom kulhavim
Neny platna prochazka.
Neb lide zemrelj
Gednuc zaplatilj
Každemu svogu smrtj.
Co gednuc pomine,
Yak voda upline,
To vicz nemužeš mity.

135.

Všech vecy rozkoše
Yak nahle meni se
Snadno poznat mužeme.
Co dnes v rukach bilo,
Richle zas minulo,
Vicz snad to nevydime.
Všecko namalj czas
Ukaže se pry nas
Tak yako rosa ranj
Prv než slunce sedne
Odkvetne též snadne,
Zhine tak život marnj.

135 [2]).

Had kužy svu zbleka,
Orlyce z daleka
Letagicz pera pušty,
Gelen též ze srsty,
Když prigde k starosty,
Oplza z večy častky.
Tak gest czlovek mlady;
Divne se též hladj
Dokud v štesty zustava,
Teprv k sobe prigde,
Když starosty dogde,
Sve blaznostvy poznava.

136.

Hodinj minuty
Kdo muž zadržat,
Gedna za druhu gide,
Voda genž odpline,
Vice tam nepline;
Neb se stavy kdo ví kde.
Zahradnj též kvytj
Nemuž stále bitj,
Nech je yak chce rozkošnj.
Všecko což vidíme,
V malj czas, v hodine
Musj svu skazu vzitj.

136.

Kdo ma tešku bolest,
Ten pohotove gest
Dluh stary zaplatitj.
Vimerenich cyluv
Spravedlivich saudcuv
Nemuže prekroczitj;
Neb co Buh uložil,
To take utvrdil;
Nemožná vecz ugitj.
Pred smrty strašlivu,
Hodinu škodlivu
Kdo muže se ukritj?

137.

Lide vekem zešly
Mivagj sen tešky,
Neb malo mozguv magj.
Sobe su nevdeczny
V slovich gsau zbiteczny,
Za často lat umegj.
Teško gych posluchat,
Zvlaštny vulj hledat,
Teššy pri nich zustavat;
Nebo dobru vulj
Ve snach potratilj,
Proto umý mnoho lat.

137.

Od hlavy bolenj,
Zimnice tresenj
Nachazy se zelyna;
Od psoty a nuzy.
Sveczy nam to mnozy,
Že byva smrt bylina.
Každj od zimnice
Predce bi rad vice
Lekarstvj sobe hledat.
Neb smrtnj zelinku
Ostatnj [3]) bilinku
Ginemu bi raczy dat.

138.

Z mleka dobry vagir
Pozna, budelj sir
Anebo syrovatka;
Kragczy po yarmarku
K vyroczitim svatkum
Vy že bude poptavka.
Krczmarom po czase
Znaty všem dava se,
Dobrylj yarmek býva:
Tak ctnost mladenecka
Co klin trczy zvrecka,
Na všecko se dobiva.

139.

V detinskem spusobe
Ditky ved po sobe,
K pobožnosti privazeg.
Co žadagj mitj,
Nemaš nahlj bitj,
Po vulj gim nedaveg.
V rozkošy schovalj,
Doma vichovalj
Sin ma v statku dufanj;
Kteremu když ho daš,
V skutku na nem zhledaš,
Že bude marnotratny.

140.

Lepšy bez ditek bit,
Kdo ge nevy vodit
K bazny a k pobožnostj.
Neb nevitrestany
Sin nevivalany
Pridat zarmutku dostj.
Musiš za neg platit,
Pastirem geho bit,
Gestlj se kde obratj.
Platu nepostaczy,
Bude zradce vetšy,
Dokud hlavu nestraty.

141.

Czloveka vzacneho
Vdeczna povest geho
Roznese (se) daleko
Pro geho vzacnu ctnost;
Obzlašny naklonnost
Rozhlasj se široko.
Dokud miva štesty,
Biva v poctivosty,
Každy se k nemu hlasj.
Když štesty pomine,
Znamost též zahine,
Neptagj se ho: kdo si?

142.

Yaks posluchal staršich
Rodiczuv tvich vlasnich,
Tak tebe též potomcy
Budu posluchatj,
K tobe se chovatj
V tveg všeligakeg pracj.
Neb slze Rodiczke
Kliatby Materynske
Prinašegj pokuty;
Odkud se nenadaš,
Pomstvu na se zhledaš;
Proto žes byl naduty.

143.

Drobnich ditek hranj,
Mladich vdov plakanj
Nekdy z rozkoše byva.
Ptaczek osamelj,
Ozhralec opilj
Též z dobreg vule spiva.
Komu maš veritj,
Nemužeš vedetj,
Všecy gsau podezreny;
Slzi sice vdovske,
Hri take detinske
Velmy nahle se meny.

144.

Nova vecz vdeczuegšy
Od stareg milegšy
Za novotj vždj biva.
Staré sito s klina,
Zly pitel zemlina
M(l)inar za nic nemiva.
Stary svogú radú
Cziny mladim zvadu,
Neb se gim blaznostj zda.
Neb z vina stareho
Biva blaznuv mnoho,
Novu bolest brychu da.

145.

Nezhod sita s kljna
M(l)inare ze mljna,
Dokudz gineho nemaš;
Pritele stareho
Od davna znameho
Pro noveho nenechaš.
Nebo pritel mlady
Nevimt yak uhovj
Neveduc tvug obiczeg.
Gestlj chceš sednutj
Neb odpoczinutj,
Dve stolice nehledeg.

146.

Kdo vina moc pige,
Ten rozum propige
Z nemirneho napoge;
Neb vino a milost
Czinyva blaznuv dost;
Skodit umj to dvoge.
Milost srdce rany
Vino take zbranj
Vecy tvoge spravovat:
Takže od milosti
Velkeg opilostj
Nebudeš znat co delat.

147.

Nema milost oczj,
Skusenost to sveczj,
Že pekna škaredeho,
Pekny též škaredu
Vekem zešlu babu
Bere czasu dnešniho;
Nech jen dukatj ma,
Hned bude Dianna
Nad giné vše peknegšy.
Laska bude v mešcy,
Ne na geho srdcy,
Tak beži svet ninegšy.

148.

Mnohj se domniva,
Že vše zlato biva,
Co se kdekolj bližty.
Gestlj se ohledne,
Nekde v znamost vegde,
Nevj pohodly gisty.
Chrobak též horky chren
Vrta, zustava v nem,
Dokud v nem co nachazj.
Prigduc do gineho
Korene sladšyho,
Za nyc sy chren nevažj.

149.

Z ridka se nachazj,
Gestlj se dva schazj,
Gednostagnj manžele.
Vždy geden mudregšy,
Druhj blaznivegšy
Kladu se do postele.
Jeden s nich bedivy,
Druhj zas lenivý
Nespora mu robota.
Co geden nazbira,
To druhi prožira;
Nagde ho za tim psota.

150.

Ne vždicky Diannu
Preroskošnu Pannu
Z Acteonem dostaneš.
Bit bys co chtel mislil,
Ve dne v nocy tesknil,
Na chutj též prestaneš.
Zdaliž Lucretia
Gsauc Pany spanila
Vždy s Furialem byla?
Jizte pro Priama
Lucretia sama
Smrtj milost pomstila.

151.

Kdo koho miluge,
Ten nech zavandruge
Za more neb kde kolj.
Misto same menj,
Milost však nezmenuj;
Predce ho srdce bolj.
Železo též Magnes
Aczprave teške gest
Vlastnosty svu pritahne:
Tak milost gest divna;
Býva ty pričyna,
Že te zpatkem potahne.

152.

Mladence vzacneho
Cziny měšec geho,
Šaty drahe a krasne.
Kde se kdy obratj,
Budu se nan ptati,
Všudy ho prigmu važne
Neb z peczeneg husy,
Kde gsau tlusté kusy,
Para vetšy nežli hus.
Netoho však byva,
Kdo gu pecze zhrjva,
Než kdo gu deljti muž.

153.

Ninegšiho czasu
V mesci nosi lasku,
S kapsi milost poznagu
Zevnitrnu krasu
Na hlave na pasu
Panny ty ukazugu.
Kun též osedlanj
Do vojnj pribranj
Hned nadhernegšj biva:
Když na neg cham vtahneš,
Hnoj vozit zaprahneš,
Maličku cenu miva.

154.

Chcešlj svobodnj bit,
Nemaš se hned ženit;
Bis svobodu neztratil.
Namalj czas rozkoš,
Zatim zhledaš uskost,
Rad bys se spatkem vratil;
Alet pozde bude,
Svobodat nebude
Svobodu zatim hledat,
Neb tvogu zlu ženu
Nedobru biljnu
Nebudeš mocy prodat.

155.

Manželsku uprimnost,
Lasku, stalu milost
Nevelmi v štestj poznaš;
Ale kdiž nestestj
Prychazy, bolesty
Tu potom hotovu maš.
Gesty stalý budu,
Hnevat se nebudu
Pro veljku chudobu,
V lasce též zrovnany
Bez zamesknavany
Staley trvatj budu.

156.

Nemocný z nemocy
Sylny vlasnu mocy
Czasem sobe pomožu,
Veznove s temnyce
Též od šibenyce
Czastokrat se vimožu.
Ptaka též pro krasu
Ptacznik ma, do czasu
S klece geho nechce gest.
Pany kdy dostaneš,
Nech zla neb dobra gest,
Nemužeš na prodaj vest.

157.

Velikj biva kumst,
Kdo ostryhatj muž
Ženu peknu od ginich.
Neb ženska naklonnost
Gest ulisna chitrost;
Neny stalj v slibech svich;
Snadnu odpoveď ma,
Tisicz chitrosti zna,
Prveg než te visliśj;
Odpoved ty nagde,
S chitrostj te zagde,
Po gy vulj bit musý.

158.

Vinu obzlašnimu
Zvlašte španhelskemu
Netreba vychu stavat,
Kona též vzacneho
K behu spusobneho
V maštaly vedy hledat,
Pannu ne pro venecz
Poznava Mladenec,
Ale pro krásu a cnost;
Nech vždj seda doma
Chvalu po sobe ma,
Bude mit ohle(da)czuv dost.

159.

Vzacna gest nadeje,
Gestlj ti prospege
V tveg negvetšj potrebe;
Manželska též laska,
Yednota pritelska
Dat pamatku po sobe.
Drahšy gest než zlato,
Teško gest nam za to
V tychto czasuv naleznut
Každi radneg k sobe,
Nerad by od sebe
Na oczj lasku prodat.

160.

Krasa a spanilost
Prinašy teskljvost
Mladencum take Pannam,
Obzlašte skušenim
K milosty pospešnim
Netrpezlyvim vdovam;
Kterym teško czekat,
Nechcu dluho klekat
K modleny za gineho.
Nevery doczekat,
S kramem svym pospichat
Kramare z trhu sveho.

161.

Statky, mnohe zbožy
Po Rodiczuv mnozy
Sinové dostavagj;
Pobožné Manželstvo
Verne Tovaristvo
Od Boha dosahugj.
Ty kdo se ho bogj,
V lasce staley stogj,
Požehnany mivagi;
Nez ktery od kuta
Honj se do kuta,
Ty mizerny bivagj.

162.

Beda tomu dvoru,
V kterem krava volu
Yarmo na šigu klade.
Zle gest tam Manželstvo,
Prikre Tovaristvo,
Kdy žena tebu vladne.
Malu chvalu ziskaš,
Gestly se gý tak daš
Nadluze kepkovatj;
Neb koza k garmarku
Nešlaby ze šramku,
Musiš gu kigem hnatj.

163.

Kona, zvlašt mladeho,
Hladj kroty geho
Pan, dokud nan neseda;
Gestly ho skrocuge,
Kde chce s nim harcuge,
Spoczinut nekdy neda.
Velka gest mu bida,
Czasem y bez sedla
Že byva zaprahanj.
Ale vetšy teškost,
Neznesitedlnu zlost
Ženske czaste šemranj.

164.

Mnoho musiš chodit,
Nikomu neškodit,
Gestlj se miniš ženyt;
Neb z maleg pričynj
Lide lechkomislny
Mohut veljce škodit.
Drž dvere zavrene,
Chcešli, tveho kone
Bit ginj neosedlal.
Nezgev se kazdemu,
Kteru chceš vzit Pannu
Bis na chutj neprestal.

165.

Yay tomu pribitku,
Zle tam y dobitku,
Kde zla maštal, zle okno:
Kde hnug misto Sena,
S plota biva stena,
Neny tam y pecz moczna.
Gešte veczj bída,
Kde mrcha gsauseda;
Bez sedla muže sedla,
Kde chce ho richtuge,
K vulj obracuge,
Slovy co ostrohamj pcha,

166.

Stratyšlj milu vecz,
Bit bis kde zašel precz,
Precet na pamet prigde.
Zla žena, czizmj zle,
Zly Sused též podle
Dosty ty psoty nagde.
Neb po yasnem czase
Czastokrat mračy se,
Nahle y krupi pršy:
Tak po dobreg ženě
Y zla te požene,
Nebudeš vedet, kde sy.

167.

Zla povest o nekom
Zrovnava se Ptakom,
Ktery prudce letagj;
Mista bezpeczneho
Obydleny sveho,
Kde by chtely, nemagj.
Tak též o zlem povest
Umy daleko lest,
Teško gu spatkem hledat;
Neb z pričyny maleg
Zla od dobreg daleg
Novina umj behat.

168.

Starych lidj rada,
Zavist nebo zrada
Velke Pevnostj bere:
Vino sladke ženam
Gest pomocz štebotam,
Mnoho kucharek spere.
Dosty z marnych reczy,
Skusenost nam sveczy,
Velka zvada povstava.
Sedlak ne po sluncy,
Hvezdari pri sviczy
Po horach čzas poznava.

169.

Pravda sama v sobe,
Gestlj gest hotové,
Snadnot Pravu pomuže,
Že ty mrcha czlovek,
Bud mu vdek neb nevdek,
Uškodytj nemuže.
Protj vode plivat
A do vrchu behat
Nevelmj snadno biva.
Pravdu uhasiti,
Faleš osvityty
Tešku *decisiu* ma.

170.

Hlavnemu Ritirj,
Slavnemu Malirj
Škoda pracy zadržat.
Krasneg take Pany
Pro gegy vzdichany
Teško samu zanechat.
Kona teš prudkeho
Pro prudky beh geho
Škoda byva ochromit.
Sluhu tež stareho
Pro blazna mladeho
Neny dobre odpravit.

171.

Nelitug nic Statku,
Mašlj bolest yaku,
Chcešlj zdravy nabitj,
Lekarstvy v nemoci
Nagdeš, prescriptij
Od doktora muž vzitj.
Magnes, Gyemant drahj,
Ginšy statek mnohj
Nezpomuzet z nemocy.
Gestlj ho litugeš,
Vicz než se šanugeš,
Zacpag bleskem oczy.

172.

Utratišlj Statek,
Teško ty naspaťek
Zhledavat quitancie.
Darmo Počti delat
Neb multiplicovat,
Nenagdeš divisie:
Tak po zleg povesty
Nemožne ty vecy,
Aby si dobrym zustal;
Neb hrnecz czim navre,
Tim vždicky teš pachne,
Bis ho yak chtel umyval.

173.

Denglave gsau vczelj,
Zvlašt když vitr k vulj
Sem y tam ge zanese,
Predce však že k zime,
Kdy zly cžas pomine,
Kvety do ule nosy;
Aby tak v tvrdy čas
Mohlj mit živnost zas,
Ustaviczne pracugj:
Tak pilny zaczkove
Učy se bedlive,
S knych hodnost dosahugj.

174.

Lesnik mnoho schodj,
Dokud zvire zhody,
Nebo Ptaka z ručnice.
Ribar též po vode,
Obzlašte na brode,
Mocziva se negvice.
Kohut na smetisku
Hleda živnost v pisku,
Aby neco vyhrabal.
Kramar proto chodj
Po yarmarkoch všudj,
Aby neco vydelal.

175.

Šalamun kral sveczj,
Že novotnych vecy
Žadnich pod sluncem nenj;
Mezitim pro živnost
Vidime kumštov dost,
Ktere gsau k podivenj;
Neb czasu nynegšich,
Zvlašt pry dvorych velkich
Umegj lancz udelat,
Na kteremžto blechj,
Aby neuteklj,
Umegj za kr(k) držat.

176.

Gedy aby zilj,
Žigu aby pilj
Mnozy ležochladnyci
Zhola nedbagj nicz,
Zitra mohulj ricz:
Kdo bude s nich pit mocy.
Štesty gest vrtkave,
Lez sklenice prave
Snadno se roztreštit muž.
S prylišneho žitj,
Nemirneho pitj
S pana zebrak biva guž.

177.

Pokrm, vytr, ohen,
Napog, šatj a sen
Potrebne gsau životu;
Ale však z mirnostj
Služj k potrebnosti.
Nagdut czasem y psotu.
S pitj nemirneho,
Spanj též dluheho
Snadno nemoc dostaneš.
Od vetru, od ohne
Od vody, povodne
Y žebrakem zostaneš.

178.

S pitj nemirňeho
Zrydka co dobreho
Na svete se nachazj;
Pro veljke pitj
Cnost se musj kritj,
Zlost se sem y tam vrazj.
Ne gen vzacnemu Panu
Kralj Alexandru
O žhralstvy uškodjlo,
Též Aristotelovi
Slavnemu Philosofovi;
Neb byl žene za sedlo.

179.

Kdo czasu letniho
Hospodarstvy sveho
S pilnostj nespravuge,
Ten czasu zimniho
Z humna též prazneho
Malo objlj vege.
S prazneg též kuchine
Lehka para vinde;
Nevim yak se nasitjš.
Letny zahalenj
Zimny brucha klanj
Sam sobe tak spusobiš.

180.

Zbiteczny lakomstvj
Spusoby Tiranstvj
Blyžnimu take tobe.
Podobne gest žabe,
Ktera v prachu hrabe,
Avšak sneho gest nesmj;
Aneb medvedovy,
Kteryžto vlkovy
Czasem zvera zabige:
Sam toliko krvy,
Vlk hlavu y kluby
Všecko spolu požere.

181.

S pokogem chleba kus
Šmacznegšy nežlj hus
Biva, kde gest nesvornost.
Nech gsau plne skryše
Pominu negspiše.
Gestlj laska a milost
Manželska kde nenj,
Snadno se promenj,
Bit bj všeho dost bilo.
Pred vlkem též Ovce
Rozbehnu se lechce,
Yako by gich nebilo.

182.

Nema žadneg kryvdj,
Komu zbožj všudy
Po dvore se sušjva.
Slama Tutoroczny,
Seno tez vyroczny
Kdy zroka narok býva.
Ale kde dobitku
Strechu drapa zbitku,
Tam sama miseria.
Tam y chleba malo
Zemlyna zustalo,
Prazna biva kuchyna.

183.

Kdo v saudech spravedlnost,
Uživa vždy mirnost,
Ten pravo za pravdu ma.
Ale kdo za dary
Pravdu zhledavagj,
Ten lharem czasem biva.
Takovym gsaudcove
Podle Exactie
Magu *causu* rozsudit.
Aby podle gsaudu
Hledic na osobu
Nevydelj se bludit.

184.

Yelena po rohách,
Medveda po nohach
Snadno poznatj mužeš.
Osla po ruczenj,
Pava po krjczenj
Ginšy czas bit znamenaš.
Czlovek též po reczj
Sam o sobe sveczj,
Yelj pravda nebo leš.
S cygana czerneho,
S chlapa ryšaveho
Zridka co dobrebo gest.

185.

Hled bit opatrenj,
V povolanj pilnj,
Mudre sobe poczineg.
Co pred sebe vzit maš,
Pilne rozvažiš vczas,
Dobreg rade misto dej.
Czastokrate Panj,
Gsauce citovanj
Na rakoš, moc prohragj.
Prigduce z Rakoše
Po nekterem czase
Mudregšy se byt zdagj.

186.

Vlk dost laczny biva,
Však se radneg diva
Na psa, ktery dost gest ma.
Vlk všudy svobodnj,
Kramsky pes nevolnj
Na hrdle lancz nosiva,
Czastokrate bitj
Musy pretrpetj,
Neb nemože utykat
Kdj neco sam chita.
Vlk snadno utyka,
Vy se s ovcami vytat.

187.

Nadeje u lidj,
Nech se gista vidj,
Snadno te muže sklamat.
Slibilit sladký med,
Za med ukažet ged,
Na kole straku mužt dat.
Lepšy chvala Bohu,
Dluhe gest daly Buh.
Kdo vy, kdj ho doczekaš,
Co dnes hotove maš,
Nehled opustit zas
Pro to, co za tym czekaš.

188.

Rade nepritelskeg,
Cesty též zbojnickeg
Pilne se vjstrihat maš.
Nepritelska rada
Skazitj te žada,
Zbojnik vezme, kde co maš.
Never vczil žadnemu
Nepritelj tvemu,
Kdiž ty lahodne mluvy.
Krokodil též placzem,
Nevolnym ptaczatem
K smrtj pomocy umy.

189.

S panem vlasnim gsaud mit,
Proti vode brodit,
Velmit tešku pracj da.
Lepšy se pokorit,
Po vode dolu git
Tobe, mne tak se zda.
Chcešlj bezpecznj bit,
Nedaveg se plavit
Po mory v burlyvy czas;
Snadnot muže more
Nastrogit nastroge,
Že k sobe neprydeš v czas.

190.

U panuv gratiu
Zagačy malugu,
Kdo gu nagde, kazdemu.
Neb zagicz kde spal rad,
Negde tam druhy krat;
Lehne ku kru ginšimu.
Tak šlepege tratj,
Kdy se spatkem vratj,
Cziny z mista promenu.
Pan pro malu vinnu
Naleza pryczinu,
Da co slibil ginemu.

191.

Nebud radimt zradcem
Nebo pochlebaczem
Na nekoho pred nekim.
Zradišlj nekoho,
Prodaš nevinneho,
Zustaneš též Yidašem.
Zradce za svu zradu
Do temnice kladu,
O statky pripravugj.
Pro gegich nepravost
Ciny spravedlivost,
Z zamkuv ge vyhazugj.

192.

Neradug se ze statku,
Czizimu nabitku,
    Kteryz neprave nabil.
Neb geden mizernj
Penyz zloreczenj
    Deset ginich bi zkazil.
Pes take Esopu
Pro stin pustil kost svu,
    Pres vodu gducz upustyl,
Stynu se zradoval,
Kost pro stin zanechal,
    Darmo se v vode moczil.

193.

Bohatj gest dostj,
Ktery bez zavistj
    V statku svogem šafuge.
S pokogem zustava,
Pryczinu nedava,
    Že lakomstvy miluge.
Ke všem gest prigemnj,
Mnohim dobre cziny,
    Vicz než sobe lakomecz;
Kteryž ma statku dost,
Varj ve vode kost,
    Pro skupost žebrakem jest.

194.

Drž se spravedlnosty,
V tvogeg povinnosty
    Žadnit stihat nebude.
Nech kdo yak chce šteka
A na tebe brecha,
    Spravedlnost vsudy bude.
Za tebe zastavat,
Koho se budeš bat.
    Neb pravdomluvnim lidem
Sam Buh napomaha,
V priczinach spomaha
    Svim spravedlivym gsaudem.

195.

Kdo se rad zdeluge,
Bližneho lituge,
    V geho zvlašt nedostatku.
Ten ma požehnanj
Bez oczekavanj
    V svogem maliczkem statku.
Ale kdo zlodegstvym,
Prilišnim cyganstvym,
    Svu žyvnost vyhladava:
Co dneska vjlhava
To zitra chibava,
    Na maluczkj čas trva.

196.

Pritele ne v štesty,
Než v geho neštesty
    Maš casto navštevovat
Kdo v statku opliva,
Priteluv dost miva,
    Netreba gich kupovat;
Ale k nevolnemu
Pritelj nuznemu
    Zridka se shromaždugj,
Neb biljch kolaczuv,
Cygany šatoruv,
    Gsaucze czerny, hledagj.

197.

Mašly nekdi lasku,
Zanechag prochazku,
    Neczasto tam chodiveg.
Pritele dobreho,
K tobe uprimneho,
    Též neczasto unuveg;
Nebo nove sito,
Švecz take kopito
    Zanovoty schovagu.
Kdy se obedere
Leda kde po dvore
    Ve smetach se valagu.

198.

Dešlj na Hostinu,
Zanechag Rodinu,
Nevlacz se s celim dvorem.
Snadno te omluvy,
Prigdu ti na divy
Lechkomislnim slovem.
Cygan tez šatorem,
Kurva ze sotorem
Nevelmy vzacny biva.
Psa take s kostela,
Že ho tam netreba,
Kostelnyk ven vitvjra.

199.

Ne ždycky pro statek
Maš se gsaudit v Svatek,
Gestlj kostel milugeš.
Každj čas ma svug czas,
Kteremz odložit maš
Ysaud, ktery učynit chceš.
Den Pane zrušitj,
Dum geho tupitj
Gest znak bohaprazneho,
Kteryzto kazanj
O pravem pokanj
Nerad slišy dne toho.

200.

Nebiveg z užitkem
Bez potreby svedkem.
Všudy se maš ohledat.
Neb czasem krahulcy,
Honecz prepelicy,
Orel chce oba zežrat.
Gestlis gednuc obstal,
Hled abys nezustal
Druhi krat pri nevere.
Falešnemu Svetku
Za geho recz lechku
Ukazugu za dvere.

201.

Kolacze, mandolj
Malgiku chut magj:
Gestlj manželku zlu maš,
Nech gsau yak nakladne
Anebo pripravne,
Velmy malu chut zhledaš.
Vždicky chleb gsausedsky
Nez kolacz domovsky
Chutnegšy lidem biva.
Nebo u susedú
Pekagj chleb z medu,
Take pryslovy byva.

202.

Pašteky komfectj
Nedagy nic chuty,
Gestlj znemilim gjdaš.
Všeckat chut odpadne
A to velmy snadne,
Kdyz vule žadneg nemaš.
Lepšy kiselicu,
Valasku zinčycu
Zmiljm ledakde gidat.
Nebo plot s trny plist,
Nez zlate groše czist
S tym, koho vydiš nerad.

203.

Darovanim konom
Nelapeg se k zubom,
Radneg mluv *deogratias.*
Gestly vdeczne prygmeš
A toho pozbudeš,
Snad ty da druheho zas.
Kdet darugj prase,
Tam se nerad zase,
Kde ho upecty maš.
Viž dobre, že zljdj
Nektery litugj,
Co dagj, chcu vzitj zas.

204.

Daš ly dar nekomu,
Nechlub se ginemu,
Aby te neodsaudil.
Žes vysokomislnym,
Chluby žadostyvym,
Protož take štedrim bil.
Nechod s faryzegmi,
Ktery sve almužny
S trubenim rozdavalj,
Aby gegich skutky,
Pokritske nabitky
Všecy lide chvalylj.

205.

Lasku gednostagnost,
Manželsku uprimnost
Pltnycj znamenagu,
Ktery gednu misly,
Aby s pruduv zešlj,
Vesly spolu tahagu.
Tak manželstvo mile,
Kde byva zdaryle,
Gednim umislem cžinj.
Vzlašt v tesneg potrebe
Pomahagj sobe,
Co pred sebe vzit minj.

206.

Trescy sina tveho
Za czasu mladeho,
Dokud se trestat dava.
Zamlady strom zehneš,
Yak kolyvek sam chceš,
Obratyš, kde se ty zda.
Budet k potešeny
Syn czasto karany,
Po tveg vulj viroste.
Z kterehož na starost
Budeš myty radost,
A to na každem miste.

207.

Darmo gest psa krmit,
Na slanynu zabit,
Ze psa byva vždycky pes.
Blaznu radu davat,
Z hlupim se ostuzovat
Daremná tez prace gest.
Zleho napominat,
Psu na stul hlavu cpat:
Vždycky pes pod stul hledj.
Koczka též zamyšy,
Necha mleka v misj,
Božj, gesly miš vidj.

208.

Kdo blaznive chodj,
Ten sam sobe škodj,
Gestlj s cesty ven vigde.
Nikdy staru cestu
Pro novu negistu
Neopušteg, neb ginde
Snadno muž zagitj
Do mraku bluditj.
Nenagdešlj žadneho.
Tak radu stareho
Pro blazna mladeho
Nezavrhug vzacneho.

209.

Lidskych ruku dilo,
Byt yak vzacne bylo
Zdelane, nekdy spadne;
Nemuže stalé bit,
Musy svug konecz vzit,
Nic neny trvanlyve.
Slavne fundovany,
Rezby, malovany
Od vetrú se zmekčugj.
Sylni Hectorove
Neb Alexandrove
Do casu též panugj.

220[4]).

Furmany od vozuv,
Masari od voluv
Nahle sve rucho mažu.
Ševcovy též Smola,
Nech ge ruka hola,
Pachnochty se však zmažu.
Tak dobrý od zleho
Tovaryše sveho
Czastokrat se nakazj.
Pes take z daleka
Na czloveka šteka,
Z bljzka pred nym uchazj.

212.

Dotud z dbanem chody
Služebnice zvodj,
Dokud se neroztrhne.
Zvlašt když na led prigde,
Snadno se ho zbude,
Gestlj dolu upadne.
Zlodeg dotud kradne,
Chodic v nocy všade,
Dokud do sidla pada.
Koho magu zvesit,
Nemuz se utopit,
Gest spravedliva Pravda.

222.

Lotr zanicz nema,
Dokud Svobodu ma,
Gestlj mu pravem hrozy.
Neb svoge lotrstvy
Klade za blaznostvy,
Bezpeczne czasem ležj.
Koczky na slanyne,
Potkany ve mlyne
Tez bezpecne byvagj.
Mimo však nadanj
M(l)inare s pastyami
Nahle gich polapagj.

223.

Ftak czastim spivanim,
Gelen utykanim
Mnohikrat skok stracuje.
Riba tez do vrše
Kdyz gednuc pustj se,
Ven z vrše netrefuge.
Rozum take lidsky
Miva zmisl tešky,
Nemuž všecko pochopit.
Nenarodil se ten
Czlovek, ktery by sen
Mohl každy viložit.

224.

Ne co samy chceme,
O tom psat mužeme,
Než co se nauczime.
Sco byt nemužeme,
Ginim zanechame,
Pravdu vyznat musime:
Že nevšecko vyme,
Vždycky se ucyme
Abecedu poznavat.
Od štir dvacet liter
Any Svaty Peter
Neumel vyce kazat.

225.

O stirech Czastkach Ročnich.

Czasu magoveho
Prvostny noveho
Všecko stvorenj žada:
Nebo toho czasu
Veseleho hlasu
Slavjk znameny dava,
Že zima minula,
Knam se pryblížila
Libich kvytkuv okrasa
Travicka zelena,
Urod všech biljna,
Stromuv predivna slava.

226.

Letny czas promenu
Cziny z Mage divnu;
Neb vzacnu pomoc dava.
Co z yara zakvytne,
To v lete odkvytne,
S kvyty ovotce myva.
Toho zvlašte času
Komary se pasu,
Muchj y blechj spolu.
Blechj zvlašt pri tele
Muchj zas pry stole
Komary u tvich volu.

229.

Tito štiry stranky
Rady tobe statky,
Kterak mas zivnost vestj.
Czas Prvostny kvjtj;
Leto da vydety,
Co budeš v zime gisty;
Podzimek ze zimu
Kazut pod perynu,
Neb teplu kozušinu.
Abys mohl obirat
Zivnost zhromazdovat
Zvlašte v negtuhšj zimu.

227.

Podzimek vinyczam,
Rozlycznym štepnycam,
Hospodarj znat dava:
By bedlivy bilj,
Sobe nelenylj,
Obyraczku predklada.
Kazdj ma pozor dat,
Sobe shromazdovat,
Spola sveho, kde co mel.
Neb czasu zimnyho
Všecko zhotoveho
Budeš brat abis vedel.

228.

Zima zvlašt nedbalich
Lidy zahalczivich
Negwice skormucuge.
Votrhanych šatach,
V podrapanich gatach
Do kuta posazuge.
Cos vlete zhromazdjl,
Kaze bys predlozil,
Gestlj chceš sitj bitj.
Neb s kvytj bileho,
To gest snehu mnoho,
Nemuzeš zivnost mitj.

O rozlyczných Barvach, s kterýchžto jejdnejkaždej vlasnost se ukazuje.

Kralovska dustojnost,
Strybrna panstvy dost,
Czervena milost dava.
Bila stidlyveho,
Zelena staleho,
Zlata teskljvost miva.
Morska jest burljvich,
Plamena pochibnich,
Nebeska misly stalej.

Vlasova hnevyvich,
Ryšava falešnych,
Popelava vulj zlej.
Broskova jednostajnost,
Svetla pak veselost,
Žluta cziny blaznivost.
Czerna smutek nese,
Modra žalost zda se.
Tato jest barev vlastnost.

Coronides,

aneb:

vyrka veršuv zepsanych zvlašt proti nekterým vysokomyslnym.

Konecz budyž veršum, ktere jsau zepsany.
Nech s nych co chce zmyslj, kdo je chcel dostaty.
Komu se neliby, nech da jine za ne,
Malyczku mu pracy nestychej po strane.
Žluna též podrve czasem hory, vrchy,
Když much nenalapa kluje i klat suchy.
Do ule by rada, kde gsau medu kruchy,
Strelce se však bogj, vy že nenj hluchy.
Tak tuto mu Pracy, nepravim maliczku,
Nagdu se však množý, který stihat (skumat) pocznú.
Pauk take plete svu robotu vzacnu,
Vy že much nalapa, gestlj letat poczuu.
Vczelj s (k)vitkuv polnich delagj sladkj med,
Had k nim se pryvlecza, czasem napustj ged.
Žaba tez podhrize dosty veljku zed,
Pod czervenu kužy zbyra se hnognj vred.
Apelles maloval gedenkrate strevicz,
Švecz mu našel chibu, ze zle napsal cyplicz.
Liška též svug oczas vzdjcky chvalj negwicz,
Kožušnicy mluvy, že nestogj zanicz.
Sedlak nevy Sumy Pardusovey kožy,
Nevý gegj czeny, leda kde gu vložj;
Kožušnyk gu vidúc hned gu sobe stržj,
Když gu s kvasu vygme, draho gu zas držj.
Žerab slysicz ptaczkuv roskošne spi(vanj),
Dluhj pisk otvira, čyny klepetanj,
Chce ptaczkuv ljbj hlas klepetanim stratit;
Predce neny vzacny, nechcu ho v klecy mit.
Za vzacnu robotu neljto ge platit.
Kdešco nemuže byt ma obyczeg hanit.
Každy vždj ginšiho lepšy umi saudit,
Sebe pak sameho neumy rozvažit.
Dosty v hustem krýczku zagicz též spoczyva,
Avšak od psuv mnohich prece spatren býva.
Mnohj Astronomus czasem se tez diva,
Že Valach po horach kalendar vismjva.
Maczka tez galegu nemuže zadržat,
Kde se more zbury, tez musy se hibat.
Remira, riba mala, sotvy gu z more znat,
Galegu nakladnu chce na sucho vihnat.
Divné lidske saudj, tezko všem uhovět;
Každý má svug zmisl kazdj chce ginak mět.

Nech kdo, kde chce, progde a skusj všecek svět,
Neljbj se všechněm, nemuz všecko vědět.
Diogenes ve dne tez z lampašem chodil,
Kdeby pravda byla, všecky kuty schodil;
Nenaleznuc Pravdj domu se zas vratil,
Ginšy geho mudrost v blaznovstvy obratil.

Neny tedy v svete tak plana zahradka,
V keregžby nebila vikopana hradka,
Na keregž czastokrat rody se zeljna,
Kterazto lekarum gest vzacna biljna.
Nepsal gsem gi proto abjch se vypinal,
Subtylnost rozumu mého ukazoval,
Než abis též czasem mislicz nezadrymal,
O daremných vecech kdybis mnoho smišlal.
Protož prygmj vdeczne tuto malu pracy.
Vez že mnoho kugu y Czerny Kovaczy.
Cot muž osožne byt, to kup sobe racz(ši),
Nesam tobe radim, radit mnozy žaczj.

Supplementum.

V čem ležj vzacznost, toho sveta hodnost,
Zada mnohj vedetj.
Rozum sice ljdsky premišluge vzdickj,
Myslú musy prestatj;
Neb co vycz mislime, tym vyc se divýme,
Predivne se nam stava.
Kazdy svogim zmislem, pochybny v zdravj svem,
Divne vecy poznava.
Astronomus vzlašte, gsauce na prochazce,
Zada planety skusit.
Gedneg kazdég vlas(t)nost buducy nestalost
Chce z aspectuv oznamyt
Philosoff subtylnost všech vecy rozdilnost
Neznamych ukazuge.
Divné *Entitates* neb *Identitates*,
Kdo vy, gak approbuge.
Physicus Naturu zobzlašniho gsaudu
Prave zeznaty umy.
Phisiognomus zevnitr zpoznava bolest, vnitr
Pravdu povedet minj.
Doctor z medicynu da presriptu divnu
Apatekary hledat.
Logicus Sillogismem, pochibnj v zdravj svem,
Musy gu zlimitovat.

Orator tez zadá, subtilne zachaza,
Liškave rečy dava.
Libeznimy reczy nagde circumstanci,
Když mnohich vecz dostava.
Poeta vymislj, abj mu gen nesly
Rozljczné Bucolika [5]).
Divne inventy vyluditj umy
Tolar, dva, s starého mešca.
Ale Grammaticus ten pravdu prodat muz,
Ma dobru constructiu
Kteru Donatista aneb Principista
Teško poznat umegu,
Tito discipliny, kdo *perfecte* umj
Ten muž bit Procurator
Ktery v malu chvilj vyluditj umj
Co sedlak hledal zaro . . . .

Epilogus:

Cantici novissimi.

Yako: *Ježišy nejsladší* atď.

V tak velkem jsauženy
Postaven gsem nynj,
Nemajicz pomocj k memu spomoženj;
Nenj v svete žadny,
Bi ulevil rany
Krom tebe lekary, Kryste zvrchovany.

Ach zle jest smutnému
bit bez potesenj
V velikem zármutku,
V prilišnem gsauženj;
Avšak k tobe volam
Jezišy premilý:
Mne ovcy stracenej
racž bit milostivý.

Hryzě mne svedomy
pro me prohrešenj;
tot jest pravdivi czerv
neuhasitelny;
Kteryž ve dne v noci
privady mne k plaći,
Pramen mnohich slzy
lože moje zmaczy.

Ach zle gest smutnemu
bit bez potešenj
v velikem zarmutku,
v prilišnem jsauženj:
protož k tobe volam,
Jezišy premily,
mne ovcy stracenej
racz bit milostivý.

Neb neštesty zradne,
Duch v bolesti vadne;
Kdybych Boha nemel, zahynul bych snadne.
On však mne potešy,
Ke mne se obratj
Olejem sve laski ranny me uleczj.

Neštastny snad jest den,
v kterem jsem narozen,
neb neštastny život,
v kteremž jsem položen.
Matka ma premila
procz jsi mne splodila?
K byde a nerestem
taks mne poslužila.

Ach auvech smutnemu,
kam se mam podýtj?
v tomto mem zarmutku
snad musim zhynuty.
Nebudešly chtjtj
udelit milosty,
musim se trapitj
na veczne vecznosty.

Ey neracz trestaty
Pane tve kuratko,
ne(b) jsem ranen tešce
pro hrych nebožatko.
Padleho čžerviczka
neracz zamitaty,
Ktery jest vzat zemi
a v zem se obraty.

Štastny počten býva,
na koho dotyra
prutek tvuj czastokrat,
kterýz prijimam rad.
Tej jsauce nadeje,
že sam uzdravyš mne;
naleješ oleje
Pane v ranny moje.

Smiluj se nademnu,
však jsem tve stvorenj,
a neracz spominat
vela prohrešenj;
vpust kamen do more
teškych hrychu mojich,
na veczne vecznosty
neprypominej jich.

K tobet ja samemu
s Petrem se utykam;
s Mary Magdalenu
te za pomoc žadam.
Pryjal jsy na milost
Zachea, Matuše:
rozkáž jit za tebu,
žada te ma duše.

Zasložil gsem jiste
pro skutky me mrzke,
které jsem uczinil
hned od mladosty me;
Neb jsem prykazanj
tve Pane zamital:
protož v tuto chvylj
slušnes mne potrestal.

O sladký Ježišy,
neracž se hnevaty;
nebs lekar nejlepšy:
uzdrav moju dušy.
Odejmiž odemne
kalicha trpkosty,
kteryž znašat musim
pro me nepravosty.

Dnove tito moji
plny jsau zarmutku
bolesty, žalosty
v velkem nedostatku.
Musim narykaty
na sve Narozenj,
luže me zmačety
mnohimy slzamy.

Nikoho muj Bože
vym že neopustiš,
aczprave zarmutek
nemilj dopustiš.

Dáš kalych trpkostj,
kteryž teško nesty;
avšak mile znašym
od tvej velebnosti.

Isty jsaucz slybum tvim:
po zdejšy žalosty
že mne k sebe pryjmeš
do vecznej radosty.
Protož prid Ježiši,
pryjmi moju duši;
Dej att v kralovstvy tvem
s tebu se utišy.

Alia Ejusdem Authoris.

rahá Perla Poklad duši
uj nejsladšy Ježišy
stradka stred sladšy nad med,
ad sen mnohém libejšy.
Dej okusit tej sladkosty,
Racz mi poprit tvej milosti,
bych tužicze po tobe
Mohla naleznut tebe.

anena jsem prevelicze,
ranena tvu mylosty;
mdlevanym vadne srdce,
neomylnu žadosty.
R. Žadost ma je hledat tebe,
Žadosty tužim po tebe;
tak jsem v mysli skormucena,
až duše ma zemdlena.

Takliž v mej velkej teškosty
chceš mne Pane zanechat,
bych se cvičila kazen
tvoju castej poznavat.
R. O kdibis jen na mne zase
spomenul tak v smutnem czase,
hned by srdce me zemdlene
občerstvilo se ve mne.

Snads mne zvrhl od ocý tvich
abich te nevidela;
neb mi bolesty rozličnich
den ode dne prybiva.
R. Radost moje konecz bere,
semnu se všecko zle deje,
vzdycky nastava kvilenj,
Žalost, bolest, trapenj.

Komuž pujdem žalovaty,
Když kryž tešky nastava:
Ach kdož bude litovaty,
srdce ve mne omdlyva.
R. Lytuj mne sam muj Ženichu,
mojej dušy mili vnyku,
spomož my z meho jsauženj,
všaks me sam potešenj.

Czekam tedy drahy Poklad
dušy mej skormuczenej:
Ježiše Ženicha meho
v nadeji neomilnej,
R. ktery žalost zmeny v radost,
me kvylenj v potešenj,
spusoby mne zde svu milost,
a v nebi veczn radost od odmenj.

1685
1652
33 [6])

Index Versuum Petri Beniczký.

1. O Praczy.
2. O Svete.
3. O Horach a Lesoch.
4. O Marnosty Sveta.
5. O Veselosty.
6. O Tajnych Srdcze.
7. O Prave Mysleny.
8. O Czloveku.
9. O Věczach začzatku.
10. O Yazyku zadrzaný.
11. O Tagneg veczy.
12. O Pokog zadaný.
13. O Nekude Ydený.
14. O Lyczkeg obyczey.
15. O Bohatých.
16. O Lydech Uczynku.
17. O Dobrem Mene.
18. O Chodeny po czestach.
19. O Neprygemneg Rade.
20. O Pekných Konyoch.
21. O Prorokoch.
22. O Umeny Lyd(s)kem.
23. O Bohabognych Lydy.
24. O Mnohých Slyboch.
25. O Snadnem Sudeny.
26. O Czystem Czasu.
27. O Dobreg Rade.
28. O Teškeg veczy.
29. O Pekle plneny.
30. O Drahych vecech.
31. O Samotnem.
32. O Dlhem czekany.
33. O Po Cestach Chodeny.
34. O Rozume.
35. O Nevladany Srdcze.
36. O Smelem Srdczy.
37. O Zvade.
38. O Blaznoch.
39. O Drahych veczech.
40. O Dobrych á Zlych.
41. O Lech(k)eg Zyvnosty.
42. O Tagnych veczach.
43. O Kralovskem Stole.
44. O Kralovskeg Kuchyne.
45. O Krajnach Plundrovani.
46. O Pyšnych Lydech.
47. O Zbyteczněm Urade.
48. O Voloch neparnych.
49. O Roztržitosty Nesvornosty.
50. O pokoy žadostivem.
51. O Dvoroch velkych.
52. O Sluzbe ve d(v)orych.
53. O Kryvde trpeny.
54. O Zamkoch.
55. O Pazderneg Syty.
56. O Bohatych Kraynach.
57. O Hnevlyvych Zertovany.
58. O Slavnych Tituloch.
59. O prylyšnem Szesty.
60. O Bohabognych Lydech.
61. O Czloveku Bohabognem.
62. O Voyakoch Skusených.
63. O Korde Prypinany.
64. O Nadhernem Czloveku.
65. O Prave Pyšnem.
66. O Potykany v Bytcze.
67. O Pokušeny prvnem.
68. O Prinuteny nekoho.
69. O Nakladneg zbrogy.
70. O Synuv trestany.
71. O chovany Konya.
72. O Ptakovy.
73. O Blysczany zlata.
74. O Mlatbe vreczem.
75. O Sedany z (d)czbera.
76. O Mladencoch Pannach.
77. O Vazeny Masa.
78. O Zidovskem Krame.
79. O Prydeny Nestyasta.
80. O Dachu Slamenem.
81. O Novinach po poczte.
82. O Zradnych Srdczoch.
83. O Zavystyvych lydech.
84. O Gynem Sudeny.
85. O Hneve neuprymnosty.
86. O Rychtaroch Bozenikoch.
87. O Czylegsem Czasu.
88. O Spyvany Syrenesa.

89. O Milovany spravedl.
90. O Oblygatory.
91. O Vydeny Nestyestya.
92. O Vezeny Temnyczneni.
93. O Všelikeg praczy.
94. O Jyneg Rade.
95. O Konani neyakem.
96. O Dyvneg obyczey.
97. O Zaug(im)any Statku.
98. O Neštyesty gyneho.
99. O Zavystlývem Svete.
100. O Vyrazany klyna z dreva.
101. O Uziteczneg Praczy.
102. O pyšnem Zebraku.
103. O Lypovem dreve.
104. O Rychlem kony.
105. O Uhaseny Ohnya.
106. O Zlych Skutkoch.
107. O Kopany Jamy.
108. O skaze prylysneg.
109. O Stesty toczeny.
110. O V krpczach statek.
111. O Psote.
112. O gednem Dreve.
113. O Pastekach naklad.
114. O velkem Tituly.
115. O Statku nedavany hned dyetom.
116. O Vyšem od tebe.
117. O Svadbach velkých.
118. O Chudoba znizuge.
119. O Výtezuv Udatnich.
120. O Zmuzilem Srdczy.
121. O Penez kdo ma dosty.
122. O Velkeg krasy.
123. O Kovaczžovy.
124. O Rade lydskeg.
125. O Polovani Prepelýcz.
126. O Snu traczený.
127. O dlhem spani.
128. O Prýbitku svem.
129. O dalekich cestach.
130. O Vlku laczňem.
131. O skrušenem Srdczy.
132. O Nežadani Statkuv.
133. O Yazyku ostrem.
134. O zemrelych lydech.
135. O všech veczý Rozkoše.
136. O Hodinach minutý.
137. O starich lydech.
138. O Hadoveg kožy.
139. O Bolesty teskeg.
137. O Boleni hlavy.[7])
138. O Dobrem Vayerovy.
139. O Spusobe Detinskem.
140. Lepeg bez detý být.
141. O Czloveku (v)zacnem.
142. O Poslucháný Staršých.
143. O Hraný Ditek.
144. O noveg veczy.
145. O Sýte s klýna.
146. Kdo výna moc pyge.
147. O Milosty Oczý.
148. O Domnivaný.
149. O Nachazany zritka.
150. O Dianne.
151. Kdo koho miluge.
152. O vzacznem Mladenci.
153. O vczylegsem czasu.
154. Slobodnemu být.
155. O uprimneg Manzelcze.
156. O Nemocznich z nemoczy.
157. O kumste velkem.
158. O Výne obzlastnem.
159. O Nadegi (v)zaczneg.
160. O krase a spanilosty.
161. O statkoch mno(h)ich.
162. O Dvorovy a Volovy.
163. O Koniovy mladem.
164. O mnohem chodeni.
165. Yay tomu Pribitku.
166. O Straczeni mileg veczy.
167. O zleg Povesty.
168. O stareg Rade lyczkeg.
169. O Pravde sameg.
170. O Hlavnem Rytyri.
171. O Nelytovani Statku.
172. O Straceni Statku.
173. O Vcelach denglavich.
174. O Strelcoch.
175. O Salamunovy.
176. O Gedlu a Pýtý.
177. O Pokrmi, vetru. ohny.
178. O Pýtý nesmirnem.

179. O Letnem czase.
180. O Zbytecznem Lakomst(v)y.[8])
181. O blaženosti pokoja.
182. O hospodárskej zásobe.
183. O sudcovskej spravodlivosti.
184. O poznaní človeka z reči.
185. O opaternosti v podujatí.
186. O vlku a psu.
187. O klamlivej nádeji.
188. O nepriateľskej rade.
189. O pravote s vlastním pánom.
190. O panskej milosti.
191. O zradcoch a pochlebačoch.
192. O nespravodlivom statku.
193. O spokojnosti so svojím.
194. O držaní sa spravodlivosti.
195. O božom požehnaní dobrého.
196. O láske k biednemu.
197. O prečastej návšteve.
198. O chodení na hostinu.
199. O zachovaní sviatku.
200. O daní svedectva.
201. O zlej manželke.
202. O milom spoločníku.
203. O vďačnosti.
204. O nehľadaní chvály.
205. O pltníkoch a svornosti.
206. O trestaní dietok.
207. O daromnej veci.
208. O novotách.
209. O nestálosti.
220. O zlých tovaryšoch.[9])
221. O nevyhnutí trestu.
222. O nevšimaní si trestu.
223. O nepochopitelných veciach.
224. O ustavičnom sa učení.
225. Jaro.
226. Leto.
227. Podzimok.
228. Zima.
229. O štyroch čiastkach v roku.

Poznámky.

[1]) Katonová „Historia critica Regum Hungariae“ hovorí, že Petor Benický narodil sa v Trnave: preto prosím priateľov slovenskej literatury v Trnave, aby si nezťažovali dopytovať sa tam na neho. Snaď by sa tam alebo tiež inde pošťastilo prísť nielen na neho týkajúce sa dáta, lež i na dáke pozostalé rukopisy.

[2]) Čísla 135, 136 a 137 opakované sú i v rukopise.

[3]) Na boku stojí oprava: „nevdacznu.“

[4]) V rukopise z čísla 209 skočeno až na 220, a chyba táto potom trvá až do konca čísel.

[5]) Bucolika, lat. bucolica, t. j. pastierské spevy, selánky.

[6]) Čoby malo znamenať toto odčítanie? Poneváč nasledujúci „Index“ je druhou rukou písaný (ako to dokazuje porovnanie jeho písma s písmom predchádzajúcich básni), nazdávam sa, že básne r. 1652 písané po 33 rokoch (1652 +33), teda r. 1685 dostaly sa do ruk iného vlastníka, ktorý k ním pripísal spomenutý „Index.“

[7]) Predtým (sr. pozn. 2.) opakoval 135, 136 a 137, teraz, chcejúc prísť do koľaje čísloradu, opakuje 137, 138 a 139.

[8]) Ostatnie listy sú vytrhnuté: preto teda, počnúc od č. 181 inclusive vlastním dômyslom doplnil som chybujúce čísla „Indexu.“

[9]) Srov. hore poznámku 4.

II.

Jána Buoca

A. Neviazané blahoželania.

1.

Z tak velikého daru, od mileho Pana Boha daneho, radugem se velice, že gjch Milost P. T. y P. Š. pri dobrem zdravj a stalem pokogj uhlidati mužem. A srdečne take vjnšugem, že by gjch Milost Pani T(etku?) spolu y s P. Š(vagrinou?) Pan Bůh y na mnohe buduce leta pri lepšjm zdravj zdržovati račil. Po dokonani žjvota tochto ale (v) Nebeske Slave a radosti veseliti sa mohli.

2.

To sam Pan Bůh predpovedel pri stvoreni Sveta prveg našeg matky Eve že v bolesti počne a roditi bude ditki sve. Ale ačkoli velika gest bolest ta, nic meneg však premaha tu bolest radost, ktera vipliva z detatka narozeneho, netoliko Matki ale y všemu Pratelstvu. Pry gakovegžto radosti y Vaša Milost, spolu y se všechnemi pribuznimi, tu radost pripoguge, že se narodil človek na svet. K tomu take vynšugeme, aby ta radost netoliko Panum Rodičum, ale y gjnim Pratelum z detatka tochto y na potomne časy radostna a vesela byti mohla. Po dokonani teto radosti časneg v teg neskonaleg a večneg radosti spolu učastni se stati mohly.

3.

Velice sobe važjm Vašeg Milosti auprimne vinšovanj. Mili Pan Bůh rač Vašeg Milosti hogneho potešeni udeliti. Ya pak se geho Mylosti Bozke poddávam podle vule geho negsvetegšj, aby nas požehnanjm všelikým na dušj y na tele k slave Gmena sveho svateho korunovati račil.

4.

Velmi dobre známe gest Vašeg Milosti, že dnešniho dne sveti se v Cyrkvi, všudj mezj krestani, Svatek Narozeni Krista Ježiše. Ga z uprimnosti Srdce z Vašou Milostou radovati a veseliti se mužem, že dnešnj den Vaša Milost v dobrem zdravj dočekati mohla. Vynšujem take od toho Darce všeho dobreho, aby y na potomne časy v lepšjm zdravj teto Slavnosti dočekavati y prečekavati mohli.

5.

Gak veliki dar a dobrodini nám Spasitel naš Krystus Gežiš spusobiti račil skrze sve utrpenj za hrichy naše! Kteražto Pamatka nyni po všem Svete a obzvlašte Krestanum se pripomina. Ga z teg pričyni, že Vaša Milost též toho dobrodini učastna se stati mohla spolu ze všemi Krestani, ba ano y ze

všemi milimi domacymi v dobrem zdravj sveti, netoliko se radugem, ale y vinšugem, aby Vaša Milost na mnohe roki tak rovnim spusobem radostnegšye a veselšye časy dočekavati y prečekavati, po teto pak radosti časne v te večne veseliti se mohla.

6.

Radostnegšj povest Vašjm Milostiam zvestovati nemužem, neš kterak Spasitel Kristus Gežiš nepratelův svich premohel a predpovedenim dnem zmrtvich vstal. Zložmež tehdi všeliki zarmutek a truchlivosti, privitagjce a velebugjce našeho Vitezjtele pekla a pekelneho hufu. Tomu nepremožjtedlnemu Vitezjteli Vašu Milost odavam, žadagjce od Neho, aby Vašeg Milosti y z milimi domacimi On račil svu milosti vždy pritomen biti, a všjm svim požehnanim na dušj y na tele hogne obohatiti, v stalem pokogj a čerstvosti na mnoho let zdržovati a chraniti.

7.

Ponevač dnešnjho dne všudi mezj Krestani Slavnost Zeslani Ducha Svateho sveti se; kteružto y Vaša Milost v dobrem zdravj a stalem pokogy dočekati mohla: Z toho se netoliko tešjm a radugem, ale take y srdečnim umislem vinšugem, aby V(aša) M(ilost) teto Slavnosti gešte na mnohe buduce leta v dobrem zdravj dočekavati y prečekavati mohla. Po teto pak radosti časne v te večne radovati se mohla.

8.

Velice se s toho radugem a tešjm, že mužem Vašu Milost Pana Brata spolu ze všemi milimi domacimi v techto pripadlich Slavnostach v dobrem zdravi uhlidati. Pri tom take y vinšugem Vašjm Milostiam, aby teto Slavnosti gešte na mnohe buduce leta pri lepšjm zdravj a stalem pokogj dočekavati y prečekavati mohli.

B. Povery a domáce rady.

1. *Chcežli, abys byl mocni:* Naleg na veliki Patek do sklenici vina a zakopag do mraviska, potom o Rok chot ta na to misto, v teg hodine, o ktoreg ta položjš, a nagdeš v neg netco vina, ktere vipiti máš, anebo kamenček, kteri na stribrnem prsteni nositi mužeš.

2. *Chcežli, aby se te šabla nechitila:* Vezmi koreň zeleni, gešto se gmenuge psy gazyk a na lačne srdce uživeg, a uvidiš, že se stane.

3. *Chcežli tagne veci od človeka zvedeti:* Hlavu nedopitorovu[1]) otrhny, a spicimu človeku polož na gamku proti srdcy, a zgevi všecko, co se geho ptati budeš.

---

[1]) T. j. nedopierovú. Pozn. Sostavovateľa.

4. *Chcežli, aby ty presadu muški nehubili:* Pokrop Semeno Ragskim Olegom, a nebudu hubiti.

5. *Pakli te Oči bolga:* Vezmi sadlo zagecy, potry sobe očy, a budu ty zdrave.

6. *Pakli bi te Hat uštipnul:* Vezmi kohutovo Maso a přilož nato misto k tomu geste Hadi koren, a tak v gedno stluč a zasib ranu.

7. *Chcežli pehi s tvari zehnati:* Vezmi lagno holubiči a z medem zetri a flaister udeleg, tak sobe spomužcš.

8. *Mažli Statek nemocni:* Vezmi Oman, Polian, Cesnek a Chren, na drobno skragag a daveg statku.

9. *Gestli že ti Svine choregu:* Živeho ohne vezmi, a prachu puškoveho zetri a spolu daveg v pomigach.

10. *Gestli že bi te Pes besni uštiknul:* Pšenicu v ustech zežug a na ranu prikladeg.

11. *Chcežli, aby se ti Včely radi drželi:* Vezmi vrbninu, vlož do ule, když rog osadiš, y budu se ti množiti.

12. *Chcežli zhogiti bradovice:* Upeč Cibule, zmišeg z medem a přilož na bradovicu.

13. *Gestli že ti statek dochne:* Vezmi Hada zabiteho a spal na prach a daveg v čem chceš.

14. *Chcešli aby te žaden neprestrelil:* Chit na Svateho Jana Kukučku a za tri dni choveg, potom gu rozparag, a nagdeš v neg geden kamenček, kteri pri sebe nositi budeš.

15. *Chcešli aby te Panenki milovali:* Vezmi vagčka z mravisku a polož ge do sklenice, a tak nech stoga za osem dni, a potom vezmi. Kteregkoli Paničky (sa) dotkneš, bude te milovati.

16. *Chcežli aby te žaden nevidel:* Odrež z mački černeg ucho prave, v mleku od Kravy černeg var a s neho uši prsten (a) na svem prste vždicki nos.

17. *Chcežli aby nekdo k tebe prišel:* Vezmi Oman a na kusi poreš a moč v moči za devet dni a za devet noci, a tak vižmikeg do peci zakureneg.

18. *Chcežli aby tve včeli bili mocne:* Vezmi hromovu strelu a natri mezi Med, a kdi včeli puštaš na gar, postav pre čeli, y budu mocne.

19. *Chcežli aby gidlo z hrnca viskakalo:* Vezmi živeho Stribra, uvrž do hrnca, y viskače.

20. *Chcežli aby nekdo k tobe prišel:* Napiš na Vagce gmeno (, vezmi ho) a pet niti a to peč.

21. *Chcežli aby psi na tebe neštekali:* Vezmi koren černobilovi a polož do čižmi, y nebudu štekati.

22. *Chcežli aby te rada videla:* Vezmi tri listi Šalviove a tato slova napiš Z. F. P. S., natri tim gmeno tve a gegj, polož pod prach (prah), kde chodi a vezmi svug y gegj vlas, a tato slova rekny: gako tento vlas hori, tak aby tva laska ve mne horela.

23. *Chcežli by si v nocy videl:* Nos pri sobe Očy Hadge.

24. *Chcežli aby Kravi mleko meli:* Vezmi Rutu a v čem chceš deg, a budu miti.

25. *Chcežli aby si na ceste neustal:* Vezmi Rutu a Olivu, a stluč spolu a pomast nohi.

26. *Chcežli aby si utrefil co chceš:* Vezmi Ritkovi[1]) gazik a srdce, pomaž sobe levu Ruku y prst, y utrafiš.

27. *Chcežli dive Masso zehnati:* Vezmi uhel žeravi, ze solu potri a tak y z vinem polož na ranu.

28. *Chcežli zhogiti lamani noch:* Vezmi Borovičga, var v pive, a potom mast dobre nohi.

29. *Chcežli miti peknu tvar:* Vezmi Račge Oči a z medem var a umiveg se.

30. *Chcežli miti kučerave vlasi:* Vezmi Kvet a Slamu ovsenu mladu a var spolu toho, mi sobe hlavu každu Sobotu.

31. *Chcežli aby na te Lide laskavi bili:* Vezmi Dudkovu hlavu a pri sobe nos, y budu te radi miti.

32. *Chcežli Hrle z hrdla zehnati:* Vezmi Kuru brezovu, ve vode var anebo ve vine anebo ve vocte, a tak pi, y spomuže ty se tobe.

33. *Gest(l)i že pak močiti nemužeš:* Vezmi . . . . . . Zelinu a potry na prach, uživeg ve vine aneb v pive, a snadno močiti budeš.

34. *Aby te žaden oklamati nemohol:* Vezmi Koren černobilovi a pri sobe nos, a žaden te neoklame.

35. *Chcežli aby tobe čarodegstvj neuškodilo:* Napiš sve gmeno na Listek a zakopeg ho pod prach (prah), neuškody tobe.

36. *Proti treseni Srdce:* Uživeg Kvet Muškatovi, a budeš zdravj.

37. *Mašli dobitek nemocnj:* Vezmi Oman, Polian Cesnek a chren, pokragag na drobno k gedenj, statku tvemu daveg.[2])

38. *Aby te žaden neprestrelil:* Dostav gednu Kukučku drž gu za dva Mesice a za tri dny, potom gu zaby a hledeg v geg hlave kamenček, dag ho zapravit do prstena a polož na veliky Palec, a nikdy se tobe kulka nechity, a gestly neveriš, zavaš na psa, strel do neho a skusiš.[3])

---

[1]) Ritka gestit ptak. Poznamenanie pôvodca.
[2]) Opakovanie čisla 8. Pozn. Sostavovateľa.
[3]) Opakovanie č. 14 s nektorou premenou. Pozn. Sostavovateľa.

Item: Nos pri sobe ten kamenček, a co budeš pitat od nekoho, nebude moc odepriti, ale da ty,

39. *Abys mel moc nad 50 zvitezity:* Zaby černu slepicu, vipitvag gu pekne a oškłup gi a upeč, gako bys gi mel sam gisti, potom když se upeče, vezmi novy hrnec, v kterem gešte nic nevarily, sprav gu do toho hrnca a zakry pokrivku, a zakopag v nedely rano, kade lide negvice chodga, ale se neohledeg na žadnu stranu, a necheg gu zakopanu až do devateho dne, a potom gdy na devati den v tu hodinu, v kteru si zakopal, nagdeš s toho Toliar, prsten a zrcadlo. Z tech trech vecy vezmi gednu, co se ty bude libit, gestly vezmež Toliar, vždycky se tobe navrati; gestli zrcadlo, kteregkoli se daš nahlednut, bude te milovaty; a gestli prsten, polož na prst, a žaden zbognik nebude te mocy zabity, kdy pugdeš ces hory, a budeš moc mity nad 50, padesatmi, lidmy zvitezity.

40. *Aby se te zbrog nechitila:* Kdy nagdeš pred Svatim Janem Hada, utny mu hlavu a polož do ny zo try hrachy, a polož do zeme; ket ten hrach bude kvitnut, nos ten kvet pri sebe, kulky se nebog.

41. *Kdyby Ovce vzdichali:* Každe rano na svitani y večer, kdy slunce zagde, Ovčinec Rutu dobre kadit potreba.

42. *Kdyby Konovy roch slezl:* Stritku z chleba vašeho (vezmi a) uhnet ho dobre ze solu a pres noc mu na noc prilož na ranu, vezmy glia a Krušranku (krušpanku) a obložmu roch.

43. *Proti zaduchu konskemu:* Pres nekolik dny nedaveg mu nic gineho piti krom toliko vodu, ktera by bila s vodu mišana.

44. *Aby tluste svine bily:* Daveg gim močeni oves gisti.

45. *Komu dobytek mre:* Koreny černobilove var dobre ve vode, daveg dobitku pit, pakly nechce, naleg mu do hrdla.

46. *Aby kravy telne zustaly:* Ukradny u suseda kus cesta, kdy magu chleb piecty a nech to cesto pres stage pregde, daveg ho kravám gesty, y budu telne.

47. *Kto chce Zracu zmocy:* Nech Muž z Muža, Žena zo Ženi patu z čižmi na prach spali, a ten prach nech vipige.[1])

48. *Proti bolení Hlavi:* Vezmy koren Retkovy, potirag s nim zuby y dásna.

49. *Koho žaludek boli:* Vezmj Čistec, otrubi, a var dobre z vjnem, a to privazug na bricho.

50. *Proti boleni bricha neb kašlu:* Czernobil var v pive a to pi rano y večer.

51. *Proti žabeni:* Vezmi žitny Klas a vlož pod gazjk.

---

[1]) Potiaľ, t. j. od č. 1 až do 47 stoja uvedené povery pod zahlavím: „O rozličnich vecech.“ Pozn. Sostavovateľa.

52. *Koho besnj pes ukuše:* Vezmi Kužj Hadovú gak velika gest rana, y hned ten ged vitalne.

53. *Kdo nemuže močyti:* Vezmi študrik a var ve vode a pi.

54. *Proti Hluchote:* Vezmy vagce mravcove do Šatky a vyžmikeg, což pak cez šatku pretečge, to pust do ucha.

55. *Aby včeli neštipali:* Vezmj do ust Kolocger.

56. *Kteri ge Statek chudj:* Na spln mesyce, když zvaragu, tim luhom ho zmit.

57. *Aby statek byl zdrávy:* Pres vlči pažerak davag mu sol lizat.

58. *Co by mela Žena tehotna činit:* Nech neprechodi ten brloch, kde se povala, nebo gest neštástne.

59. *Kdo se opige:* Deg mu ze Sovy mozgi v pive, y nebude se opiget.

60. *Aby sy v nocy videl:* Vezmj z Hrdličky pluce y srdce a polož pod gazjk.

61. *Proti vredu:* Cesnak spal na prach a tým posypag.

62. *Abi mole šati negedli:* Polož mezj šati chmel.

63. *Chcežli vedeti, ktera ge Panna správedliva:* Vezmj račge očy a utlč na prach, a nasip ten prach do napoga a dag geg vipiti; gestli ge nesprávedliva, oš.. sa.

64. *Aby orce zdráve bily:* Vezmi muky gačmeneg, popola a soli, akby počaly vzdichat, aneb kdy bys gjž na nich netco poznál, tedy to daveg gjm rano i večer.

65. *Aby muchj dnu neprišli:* Namoč pavučjnu do vody, postrgekag steny y dvere a okna, žadn(a) dnu nevnide.

66. *Aby se Kurence bez Slepki vilahli:* Polož vagca do tepliho hnoga, každych šest dny tepliho prilož na ne, aby nesplesneli.

67. *Aby se te Zbrog nechitila:* Vykopag miši Chvostik na S. Marka a nos pri sobe, a neverižli, priváš na mačy chvost, strel a t(a)k skusiš.

68. *Aby slepice vagcga nesli:* Slyvove gadra na štedri den daveg gjm gjsty.

69. *Abys mal pamet k učenj:* Z garabicy tu Žlč vezmi, potry sobe čelo, a pochopiš.

Item: Dudukovo práve oko nos pri sobe.

70. *Komu z ust smrdy:* Materinu dušku ze Šalvgu var vgedno, a to py.

71. *Abys mel dluhe vlasy:* Spal brezu a z toho popela narob luhu a s tim se my.

72. *Kdo chce pamet mity:* Vlož ruku do vuotky Ružoveg a pomaž Hlavu svu s ny, co budeš chtyty, budeš vedety.

73. *Aby si lacno kuporal:* Sovynu a Dutkovu hlavu nos pri sobe.

74. *Aby si štesti mel:* Napiš tato slova a nos pri sobe † Christe † Raphael † Anasam † Elisa † Eli † Anajm † Angla † . . A ma † & nunquam mali accidat.

75. *Aby sy Zagjce na ležjsku nachazel:* Pred Durom Hada ked (kdo) nagde, nak mu z laviho boku oko za žjva ven vezme a pod Strog na flinte položj.

76. *Aby sy dobre strilel:* Do kereg Hruški Hrom udre horucy, ked zhorj, nak vezne s neg uhle a nak pomgeša do Prachu.

77. *Jak ty nekdo flinte porobi:* S Povraza kdy nagdeš uzol na ceste sprav fuitaš do flinty y trefiš.[1])

C. Piesne.

1.

1. Amor, o Amor proč mne tak sužuješ?
Proč raniš, prosim te, srdce me?
Proč ustavične mne prenasleduješ?
Prines poselstvj mne vesele!
Dobre všecek nezufam,
Tak prudce tebe zadam;
Od velkeg litosti
Nemožem spomoct sobe sam.

2. Když mne ma Mila príde na pamatku,
Kdyby možne bylo, bych letel,
Nedbagjce nic y neghoršj chvilku,
Len že bich sem spiše gu videl.
Srdce ve mne vždy horj,
Nebo Amor mne morj;
Všecko, čo v mem tele,
Všecko všecko to mne boly.

3. Cokolvek robjm, vždj na tebe mislim,
Nemam na(d) tebe milegšjho.
Neb gem, neb pigem, aneb když kolvek spim,
Nemam nad te nic krasnegšiho.[2])
Nemužem visloviti
Nemužem vipisati
Gako zakorenená —
Ver že giste — v mem Srdci.

---

[1]) Od č. 48 až do 77 podané „povery a domáce rady" umiestené sú v rukopise pod záhlavim „Predpovidky." Pozn. Sostavovateľa.
[2]) V rukopise stojí: „Spatrim na tvu premilu krasu." Pozn. Sostavovateľa.

4. Nic od Lasky tve — ufanj ga to mam —
Nikdy mne od neg neodlučj.
Kteri pre Lasku mne čjni co, nedbam;
Ja v tvogem, a ti v mogem Srdcy.
Protož zustaveg verna,
Jak sj mne prislibila.
Ach, kdy bi giž prišla
Štastna naša hodina.

2.

1. Když ga pugdem cez tu Horu,
Cez zeleni Hag
Smutnim hlásem neveselim
Takto zavolam:

2. Stratila sem Karbunkulus
Od vichod Slunca,
Co mj svitil ve dne v nocy
Do meho Srdca.

3. Z gedneg stránj Karbunkulus,
Z druheg Magéran
Na prostredku mug nagmilšj
Jako Tulipan.

4. Co po tobe Tulipane,
Že pekne kvitneš?
Co po tobe mug nagmilšj,
Ked ma nevezmeš?

5. Co po tobe Mageráne,
Že pekne vongaš?
Co po tobe mug nagmilšj,
Ked ma zanechaš?

6. Gednemu sem Ruku dála
A druhemu žgal,
Tretimu sem povgedala,
Že nepuogdem zaň.

7. Štvrti sedj za vrch stola
Gako z Ružj kvet,
Černe očka viplákane
Menj sa mu svet.

8. Paty sedj na Stoličke,
Všecek omdleva:
Už ma mila premiléna
Čepek opšjva.

9. Išla ona do Komori,
Horce plakala:
Bodag som ta mog nagmilšj
Bola neznala.

10. Neplač, neplač ma milena,
Však sj, však si ma;
Však ti malo lide pragu,
Pan Boh ti ma dá.

3.

1. Lebo milug lebo nechag
Zli neverni Šuchagu;
Zlosti svoje nezakrivág,
Neb sa ti skrit nedagu.
Negsi v rečj
Gako svečj
Kteruž vida tvoje očj,
Hned každeg sa priznágu.

2. O meg Lasce pochibovál,
Že bi sem tak klámala;
Ale on to musi svečit,
Že sem verna bjvála.
Šuhagjčku
Podvodničku
Sklámal si mne nevolničku,
Už sem ta včil skusila.

3. Neras si ga o tom mislim:
Gak bi sem ti verila.
Mnoho mlauvjš, nic neplniš,
Gjž sem te včil poznála.
Co hodina
To novina
Kde gen prigdeš, všade gina.
Gjž sem ta včil skusila.

4. Sam Bůh teba trestát bude,
Že si mne tak oklámál;
Lasku sem ti zachovála,
Uprimnost mi sliboval.
Falešnosti,
Podvodnosti
Mám u teba Šuchag dosti,
Že si slovo nedržal.[1])

4.

1. Teške žjti Srdcy memu,
(Težko je) tagiti tomu;
Neb vjm, že me mlčenj
Rozmnožuge trapenj.

2. Nic v Svete stáleho nenj,
Každu hodinu se gméni,
A me neštastne srdce
Denne se zmeniť nechce.

3. Ga sem ten neštastnj Amant;
Nemužem srdcy rozkazat,
Anj uverit nechce,
V čem gest bidne me srdce.

4. Srdce na Očj žaluge,
Že su oni na pričyne;
Neb že su oni Tlumač,
Ked nemuže byt gjnač.

5. Očy zas to povjdagj,
Že kdiž onj uhlidágj,
Aby už potom srdce
Učinilo gako chce.

6. Misl srdcy radu dava,
(A) takto gemu povida:
Netreba tu milovat,
Kteru nemužeš dostat.

7. Ngekterim Lidem se tak zda,
Že mne mug vek kvjtnuti ma:
Gest pravda, že mne kvytne,
Ale srdce ve mne skne.

8. Guš ga to istotne verjm,
Že gako P(ho)enix pochodjm.
Srdečne trapeni me
Do hrobu mne privede.

5.

1. Kdo chce vedet, co jest Láska:
Gest Lidske omámenj,
Mnohemu štesti prekažka
A očj zaslepenj.

2. Kdo si kde koho zalibi,
Bit bil gako lucyfer,
Nevjdi mu podobného:[2])
Misli to, že ge Angel.

3. Nebo Laska na nic dobre
Človeka neprivede,
Ale radneg mnohokrate
Od dobreho odvede.

4. Škody človeku na zdravy
A vek mu ukračuge,
Srdce trapj sen odjma,
Veselost zarmucuge.

---

[1]) V pôvodine stojí chybná znelka: „Gjž sem ta včil skusila.“ Pozn. Sostavovateľa.
[2])) V pôvodine stojí chybne: „Nevjdi mu podobnemu.“ Pozn. Sostavovateľa.

5. Nevipiše to neglepšge,
Než kdo to skusil;
Kterj pro Lasku težkosti
Mnoho podstupit musil.

6. Ani si ten vic nežada
Do Laski upadnuti,
Mel(l)i by pro Lasku vjce
Take trapenj miti.

7. Skladatel teto Pisnički
Tak si byl to uložil,
Mel(l)i by vic milovati,
Radeg bi život zložjl.

8. Ani si on vic nežada
Do Laski upadnuty
Mel(l)i by pro Lasku vjce
Take trápenj miti.

6.

1. Ga lubim tebe
Len ti tak lub mne;
Memu srdci dosti
Len na te žadosti,
Když mám Lásku u tebe.

2. Neveril zle sem
Ani nebudem:
Panenko ma mila
Všecka roztomila,
Mogu Lásku zgavugem.

3. Gestli pravda ge
Že tak lubyž mne:
Moge srdce večne
Offerugem tebe,
Gestli budeš verni mne.

4. Gjž se oddávam
Vernj zustávám.
Ga tebe též prosjm:
Kdiž ta v srdcy nosjm,
Nech v tvem srdci prebývam.[1])

7.

1. Kdi by mna bola moga Matička,
Dokut sem bila (ešte) malička,
Do Kláštora dala,
Abych neklámala
sveho Milačka.

2. Kdy by mne bil dal ten mug Tatiček
Dokud sem ga bil mali chlapiček,
Učit sa breviar,
Abych sem nebil lhar
švarnich Deveček.

3. Nenj na Nebi telko Hvezdiček,
Co mne ma mila da(la) hubiček;
Nenj a nebude,
Co svet svetem bude,
tolko Hvezdiček.

[1]) V pôvodine stojí chybná znelka: „No ti mne též v srdcy svem.“ Pozn. Sostavovateľa.

4. Nenj na svete telko Kardusu,
Co mne ma mila boskala vuzu;
Nenj a nebude,
Co svet svetem bude
tolko Kardusu.

5. Nenj na svete tolko Klašteru
Co mne ma mila dala noclehu;
Neni a nebude,
Co svet svetem bude
tolko Klašteru.

6. Gedna hodjna spulnocy bila,
Kdiž mne ma mila odprevadila
Pekne po lahučki,
A tak po tichučki
hubičku dala.

8.

1. Kde si syva Holubička litála,
Kde si tvoge zlaté
Kridla kde si zlámala.

2. Lytala som tam (po horach) po poli
A to všecko memu
Premilemu na zdurj.

3. Zasegem si (ga) žjtnj Klas
Chjtim ta ga siva
Holubička v kratki čas.

4. Když te ga chitim, zakrigj,
Nepustím ta siva
Holubička už nikdi.

5. Když te ga chjtim za Srdce,
Nepustim te siva
Holubička už vice.

6. Když te ga chjtim za ruku,
Nepustím te siva
Holubička ras v roku.

7. Když te ga chjtim za obe
Nepustim te siva
Holubička od sebe.

8. Šla do komory, plakala
Svug zeleni venček
A prstenček skladala.

9. Dvanac(t) Trubaču trubilo
A osemnac(t) paru
Pacholengec služilo.

10. Trubte Trubačy vesele
Asnad se nám siva
Holubička zasmege.

9.

1. Prechodi se mila smutna po hagičku,
Padagu geg slzj po geg bgelem ličku.

2. Ach, chodi a plače, lame svoge ruce,
Neda si potešiť svoge smutne Srdce.

3. Co sem milovala, gjž sem to stratila,
Co sem za negvetšj v tom Svete važjla.

4. Strátila sem kamen, kamen srdce meho;
Nebilo mu celem v svete podobneho.

5. Stratila sem kamen, kamen velmi krásni,
Karbunkulus svetli, gak ta hvezda gasnj.

6. Povecte Slavički, povezte Hrdlički,
Snad ste ho videli piti ze studnički.

7. Sokole sivj Ptak, ty visoko litaš,
Povec mi a netag, snad ho nekde vidaš.

8. Vetričku libežni, genž po poli vegeš,
Povec mi a netag, snad ho nekde čugeš.

9. Politugte Hori, politugte skali.
Navrát(t)e mi poklát, kteri ste mi vzáli.

10. Šla mila krikugjc, šla mila po ceste,
Mili se geg ozvál pri zeleneg bresce.

11. Pre teba sem Očy moge viplakála,
Smutna po dolinách teba sem hledála.

12. Když sem te nalezla, gjž te vic nestratim,
Mug drahi Klenote teras ti zaplatim.

10.

1. Ga milugem, ale nevim
Nevim, kdo poranil mne.
A to neštastne Srdce
Vjgeviti se nechce,
Pro koho ge ranene.

2. Povecte vi Oči moge,
Či ste vi na pričine
S tjm falešnjm pozeranj(m)?
Srdce vic gjž neobranj(m),
Kohož zalibi (si) chce.

3. Očj se vjmluvagj,
Že o tom nic neznagj;
Že oko ani nevidelo,[1])
Co by me srdce zalibilo,
Co bi dalo radosti.

4. Ach, viznavám, že sem gjž
Ach, ga neštastnj priliž,
Že temer pro Lasku omdlevám,
Kdi(ž) žadne potešenj nemam
Co bi radost dalo (mi).

5. Vale, Vale, pugdem dále.
Budem sobe spiváti
Ti pisničky Auventove
Budem sj rozgjmáti:
Bože, ge to pekna chasa,
Budeli ta Zuska naša.
Volil bich s nu žjv biti
Do mogeg a geg smrti.

11.

1. Sam sa ga sam (velmi) na sebe radugem
Angel muog že te(be) tak verne milugem.

2. . . . . milugem te verne,
Ale se obávam, že bude daremne.

3. Gestli bi(ch to) vedel, že ta nemam dostat,[2])
Nelitoval by (ga i) Husarem zustat.

4. Nepotrebi (ge) mi Husárikem býti,
Da to mili Pan Bůh, že musiš mou byti.

5. Tge tve černe očj to sa moge Puta,
Ked te nedostanu, bude mi pokuta.

6. Tve pekne nosenj to ge me vezenj;
Pokud te nevjdim, všecek sem strápenj.
Amor dictovál
Lasku spisovál
duša moga.

---

[1]) V pôvodine stojí chybná znelka: „Že onj ani nevideli.“ Pozn. Sostavovateľa.
[2]) V pôvodine stojí chybná znelka: „Gestli bi vedel, že bi dáremne bylo.“ Pozn. Sostavovateľa.

12.

1. Ach ti muko Srdce meho
Proč sy mne tak ranila,
Že si strelku srdcj memu
Gedovátu pustila?
Ach umirám ach omdlevám
Falešna milovnice!
Od tvich falšu sem zmordován
Neštastna podvodnice.

2. Ga sem pro te žjvot važjl,
Bich se mohel zalibit,
A ti falešna Panenko
Dala si se ti zmenit.
Ga sem pro te v každe dobe
Činil, co se libilo,
A to tvemu prezlos(t)nému
Srdcj (v)zacne nebylo.

3. Do Očj si se stavela,
Gak bys mne milovála;
Když sem od tebe odešel,
Za gjnim pozjrala;
Všecko si vipovedala,
V čem sem se zveril tobe:
Falešného milovanj
Pomsti neminež z Nebe.

4. Ach zatmi se Slunce, zatmi
Na obloze Nebeske!
Nechteg giš svititi vjce
Na to falešne Srdce.
Spal ge, ohen obrat v popel
To nezdarne[1]) stvorenj;
Nechat (vjce) nedodáva
Memu srdcy suženj.

5. A když se to y tak stane,
Ga u mne z veselosti
Napišem na hrobe takto:
Skladam sve mlade kosti
Tu hle ležj gedno telo
Od falše zmordovano,
A ktere ge v prach a popel
Giž všecko obraceno.

13.

1. Svete marni a podvodni
Nechcy vice falšovat,
Srdci memu tak truchlive
Punkta[2]) vždycky dodavat.
Že se musim gednuc lučyt,
Bohu všecko poručyt:
Zustan mila premilena!
Račiš mne s tebu spogit!

2. Ach umiram, ach omdlevám
. . . .
Že ga musim prič vandrovat
A tebe tak zanechat.
Ach nerač mne odlučovat
Od te Srdce mileho!
Spog mne s tebu, neb omdlevám
Pro te času káždeho.[3])

[1]) V pôvodine, jiste chybne, stojí: „nezradne.“ Pozn. Sostavovateľa.
[2]) Punkta snad lat. puncta, punctiones, slov. body, bodnutia, bodenia Pozn. Sostavovateľa.
[3]) V pôvodine stojí chybná znelka: „Pro tebe v každe chvile.“ Pozn. Sostavovateľa.

3. Marnost, marnost nad marnosti,
Kdo ma neco (v) libosti
Nebo gako mnohorázy
Vitr kvet ze stromu zrazí:[1])
Tak se provinugu taki,
Kdy(ž) su v lasce gednaky,
Že sa musga gednuc lučit,
Bohu všecko poručit.

4. Giž posledni termin prišel
Meho zde prebiváni,
Giž ten čas veseli ušel
Ze Zužjčku obiväny;
Giž srdce do cela hasne
Za Zužjčku auprimnou;
Giž tratí blesk Slunce gasne
Za lasku vigevenu.

5. Kdi koli sem na te mislil,
Mile bilo mišléni,
Ag nini sem Srdce ranil
Pro naše rozlučeni.
Ach nezatvrzug sve srdce
Ma Zužjčko premila,
Mužeš toho dobre znati,
Že sy v srdcy zavrina.

6. Ach gak od žalosti vjndu
S teto Banske Štavnicy!
Ach kde že ga nini zagdu?
Zdaž k Turecke Hranicy?
Než y tam se mi nelibi,
Proto že vitr škodi
A Turek, ten zlostni pohan,
Marni velice lidi.

7. Y k tomu by som privolil,
Kdy by sem mohl zemrit,
Když od mile Holubičky
Misim v tento čas odgit;
Neb neni v svete človeka,
Kteri by mne potešil,
A me zarmucene srdce
Radostne obveselil.

8. Nu gjž ma mila Zužjčka
Posledni Vale dávám,
Od tebe, me mile srdce,
Ted dale se odbirám.
Pan Bůh tobe v tvogeg dobe
Nech pomáha, to žadám
A pregem ty srdce sveho
A gjž všeckem omdlevám.

14.

1. Gjž sem se oženil, giž sem se potešil,
Gjž sem si nekolik pgerečko(v) zavesil.

2. Tak sem se oženil, gak bi mi hlavu stal:
Strela mu v materi, kdo mi teg radi dal.

3. Dal sem se ulapit gak ripka ve vode,
Tak sem se domnival, že mi lepe bude.

4. Mladency, mladency se mne priklad berte:
Kdy chcete dobre mit nikdi sa nežente.

5. Nikdy se nežente, ket chcete dobre mit,
Neb mladim nevestam nikdy net co verit.

6. A kdo se oženi, nech Ženu probuge,
Neb s ritka se nagde, že ne obanuge.

[1]) V pôvodine stojí chybná znelka:
„Nebo gako vitr zrazj
Kvitek ze stromu.“ Pozn. Sostavovateľa.

7. Šanugem, banugem y mužem banovat,
Pre gednu osobu celi Svet mam nechát.

8. Ani den ani noc, ni večer ni rano;
Od velkyho žalu všecko mi ge gedno.

9. Šanovat, banovat nyni velmy misim,
Pre gednu osobu všeckim Lasku zrušim.

10. Když sem Gakrom byvál, svobodne polúval,
Y v hagenich lesech zveri sem zabigal.

11. Neni teg pšenici, (v) ktereg Kukol neni,
Nenj stav manželski, v kterem žálu nenj.

15.

1. Chodi šuhag po dvore,
Klopka na dvere
Spiš mila, či čugeš,
Cy ma verne milugeš
Otvor mi dvere.

2. Ani nespim, nečugem
Hore nestanem.
(Bo) ga tvoga Ganičko
(Má) syva Holubičko
Nikda nebudem.

16.

1. Košjce Bystrica nerovno stogjte,
Ne gedneg Materi srdce zarmutite.

2. Gak ušli tak ušli z Budina na gatku,
Negeden spominal sv(og)u Pani Matku.

3. Žadna Matka nezna, na co deti chova;
Moga též neznála, nač mne vichovala.

4. Nazdala se ona, že gu budem chovat,
A ga veru mysim po svete vandrovat.

5. Plače mi Mamička, plače mi Sestrička,
Že sa mi likoce po boku šablička.

6. Šablička brusena to ge moga Žena,
Ked pugdem do vogni bude mi potrebna.

17.

1. Horela Lipka horela,
Pod nou Zusanka sedela.

2. Ket na nu yskry padali,
Šecy Mladency plakali.

3. Krome ten geden neplakal,
Ktorý jej venček pošlapal.[1])

[1]) V pôvodine je výraz neslušný, ktorý som takto premenil. Pozn. Sostavovateľ.

18.

1. Za horámy za vodámy
Tancovala moga mila s husaramy.

2. Tancovala, zaplakála.
Čo že sy mi moga mila dokazala?

3. Prišel Otec prišla Mati:
Podže Dgevča (, podže domu), poďže spati.

19.

1. Gag beda prebeda, čo šuhag poveda:
Že všecko popreda, sam sa na vognu da.

2. Odpust mi ma mila, v čem sem ta rozhneval,
Už sem sy Konyčka do vognj osedlal.[1])

20.

1. Když sem včera to štesty mel,
Že sem mila tvogu videl
Tvár nad Ružj červenšj
Nad lilium krasnegšj.

2. Všecko se mi zapačilo
Až se y moge dvjhaho
Srdce, hori z milosti
Pro velke spanilosti.

3. Avšak y to vjznat mohu,
Že máš pre mna velmi malu
Lasku naproti (va) mne.
Nemiluge̊š mne verne.

4. Ga pak take vyznam smele,
Že ga nemam take male
Milováni ku tebe,
Tužjm vždjcky po tobe.

5. V tom sa tešj misl moga
Že gešte gen ras tvoga tve
Polibenj milostne
Vždy si žada uprimne.

6. Daleko žjvot (ge z) meho
Vjm že nepoškvrneneho
Srdce gjž strápeneho
Srdce giž zmareného.

21.

1. Chodival sy Šuchag ve dne v nocy do nas,
A gjž sa mi nini do známosti nedaš.

2. Gako sa ty ga mám do známosti daty,
Když sem šel podla vás, počalas plakaty.

3. Neplač mila neplač, nerob sy v srdcy žgal,
Vela vody ugde, počim ga pugdem k vám.

4. Budem sa ga ženit, ale na ostatku,
Viberem si dgeuku z velikeho zamku.

---

[1]) Medzi prvý a druhý verš sú vložené dva, nachodiace sa v piesni pod č. 16, bodami 5 a 6. Pozn. Sostavovateľa.

22.

1. Lyla moga Lyla kde sy bila?
Čiri, čara Lyla kdež chodila?
Hip, hop, sa, sa Marenda,
Prišel ke mne Merenda
Reverenda.

2. Hikeš, bikeš dudeš na praslicy
A šta more fude na ulicy
Bunder Munder Bundička,
Firom farom truhlička
tüz varečka.

3. Dora Bara Beta *hoz(z)al vizet*,
Drnda moga Drumbloš *rakjal tüzet*
Umi hrngec *Kása sot*
Preskoč potok, též y plot,
das ist mein Wort.

4. Kotrec, hrable, krpce y Motiku,
Pulchre laves dades y ferynku.
Tabulentes gagdalo
Hoz(z)al kérem y sadlo.
na Paleno.

5. *Dolor oculorum schönste Jungfrau*,
Dicher mangus dady takto geg vrau:
Veni hoz(z)am dilecta,
Si non ibis, ebadta
pekna Beta.

6. Ovca, koza, krava *mind a néned*
Tarka bika s(z)arka na ne pohled.
Naval futa soskero
Pryšel ke mne neskoro
valach Fero.

7. Hoto Patri Matri filašfia
Hoz prosiltoz Matu Armaria
Taplita himin Mariša
Firom vaty — — Katuša
moga duša.

8. *Monsieur, Monsieur a Madame*
Ami, chara mea nec non pene
Entres belles alletres
Zachar Fajko kőkenes
o kikenes.

9. Hikom, bakom, dotkes, kumnoralda
Fazék tartó vide Cigan Vajda
Szép tánczolni ulicu
Fajko *hamis* kumnutzu
i papuču.

10. Botla, Motla, Potla dva Tolare
Dam ga mogeg Anke na golare.
Bude ona Cantorku
Bude chodit v strikloku
y Mentiku.

11. Kantuš, Štrumple, take y Panlićky
Muže ona nosyt tež czrevičky.
Tum v Košjcach Deischerin,
Bude ona Cantorin
sylne verim.

12. *Vivat*, *vivat*, *vivat* A. B. C. D.
Et ab illa rogo non discede;
Nam est puchra Nymphitska,
Canit gako Hrdlička
bez Samečka.

23.

1. Kdo ma Ženu zlu v nedeli,
Nech gde do lesa v pondeli
V uterek bude (tebe k)lit
A v stredu bude (za to) byt.

2. Ve Štvrtek bude stonati,
V Patek bude umírati,
V Sobotu umre do cela,
V nedeli pokogna dobra.

24.

1. V Pondeli pugdem namluvat,
V uterek slibi spisovat,
Ve stredu na Svadbu zvat,
Ve Štvrtek (svadbu držať).

2. V Patek Svadba se dokona,
V Sobotu Žena hotova,
V Nedeli hukli fukli,
Ala lili la (luli).

25.

1. Fašangi, Turicze,
Velká noc prigde.
Kdo nema na Boczi,
Zima mu bude.

2. Ya nemam, ya nemam,
Len se tak trasiem.
Dajte mi Talircsek,
Že sa vypasiem.

D. Básne.

1.

Mila Sestrička, ga z me povinosti
Tobe chcy učiniti nini dosti.
Partu z hlavi tve dolu snimam;
Než ga poctivost tim neodnimam.[1])

2.

Gak libežnu davagj
vuni Borovice,
všickni predobre znagj,
zdravj nos magjce.

Proto s nimi kadime
domi a svetnice;
tam se radi bavime,
kde gsau Borovice.

Proto gest velmi hlavne
v Turčanske stolici
Misto okolo slavne,
ležj po pravicy.

Že tam vuni velice
rozkošnu vidava,
od ktere nos y lice,
občerstvene býva.

Tuto se ale stalo
ne tak velmi davno,
že vonati začalo
to misto voniavo

gjnu vuni libežnu,
gešte libeznegšj;
kteru vam hnetki reknu.
Sem prichilte ušj.

Ružova vune byla,
ktera Borovice
všecky previšovala
gešte mnohem vice.

Sem se mnozj zchazeli
mezj Borovice,
aby ružu videli,
kterak tak velice

voni na všecke straní.
Nekterí gj též chteli
odnesti; než pre bráni
teg vlady nemeli.

Sam gedini tak stastni
byl Štefan Zaborsky,
že podvratil te brani.
Chlapik velmo vrtký.

Peknu ružu (on) dostal
do pribitku svcho,
do chotára gj odgal
Rage Zaborskeho.[2])

O, Stefan Zaborsky
temer ty zavidim,
Mug (ty) dobre známi,
když tu Ružu vidim!

Než ale tys známi naš:[3])
protož se radeji —
že, cos hledal, to gjž maš —
(v) moge(m) srdci smegj.

Ruža, když od korene
odtrhnuta byva,
vadne; gak každodene
v Lete se to stáva:

---

[1]) Ako z osnovy vysvitá, je to slavnostné svadobné snímanie pannenskej party z hlavy mladuchy. Pozn. Sostavovateľa.

[2]) Rozumie okolie dediny Záborie v Turci, neďaleko T. Sv. Martina. Pozn. Sostavovateľa.

[3]) V pôvodine stojí „mug.“ Pozn. Sostavovateľa.

ga ale (ti) vynšugem
tvug dobre pregjcy, —
tobe nini (tiež) pregem
z dušj plesagjcy:

Aby ta tva Ruže
nikdy neuvadla!
Aby gj žadna nuze
nikde nepopadla.

Nech červena, nech voni,
nech te občerstvuge,
svu roztomilu vuni
nech dum naplnuge.

Tak živ bud s ny, gak v Ragj
s Evu živ był Adam,
(v tomto Zaborskom) kragj.
Zo srdca ti žiadam.[1])

3.

Veseli Haz[2])
Joan Nandorovy.

Urozenj Pan Joanes Nandori
Když nedavno všel do Lazanske hori,[3])
Uzrel tvrdeho Duba z Vrbu stati.
Začal se smati;

Misliv, gak by se tjto drevá zněsly,
Když by užitek gednakj neněsly
Lidem a všemu stvorenj na svetě
v premilem letě.

Potom považil, rekl: dobre ge to!
Gedno ge tvrdé, druhe make na to.
Dub tvrdi silnj vrbu slabšj branj,
od vetra chránj.

V tom rozgjmanj všech svich služebniku
Nechal dale gjt, y panskych Hayniku.
Mišlenek bila tu velika hrba:
co z Dubem Vrba?

Prišed sám k sobe s toho zamjšlenj
Však ke Haynikum to misly nelenj
Rekl: „Dub, Vrba!“ mi co znamenagj
tagemstvj magj.

O, učin též — rjkal hneť v tu dobu —
Abych podobnj bil silnemu dubu!
A tak čim spjše chcj se oženiti,
stav proméniti.

Dobre sy zmišlel Urozenj Pane.
To co sy žadal, tobe se i stane,
Neb ag dostaváš premilu vrbinku
tvu Karolinku.

---

[1]) V pôvodine stojí: „ktera gako hadam.“ Aby teda pretrhnutá báseň bola zakončená, zmenil som sadu. Pozn. Sostavovateľa.
[2]) Maď. ház, slov. dom. Pozn. Sostavovateľa.
[3]) Lazany dedina v Turci pri Kláštore pod Znijovom. Pozn. Sostavovateľa.

Tak Dub a Vrba v sausedske svornosti
Zažjvat budau sve pohodlnosti.
Tak v tomto svazku Vrba ne tak snadne
od vetra padne.

Tak y Slunečne horkosti ostogj
V společnem chlátku na dluho v pokogj.
Tak budu spolu Vrba i Dub husty
(v) Strom geden rustj.

A když v tom chlatku vlahy budu mity,
Mladinki mohu s korenu pustiti.
Od tud povstane z dubau y vrbiček
pekni Hagjček.

Bůh nech vám štesti dá, zrust vždj spanili
Da požehnánj o stromove mili.
Nech od vás prjchot smutnich slunce ranj
Mračna zahánj.

Žite v c(ne lásky bez mnohe bolestj.
Bůh nech vás račj štes(t)live vždi vesti.
Bůh nech Manželstvj vaše potvrzuge,
Vás opatruge.

A když y nekdi zima vás prikvači,
Nech Bůh zas Garo navratit vám račj.
Jan s Karolinku nech radosti magj
v Manželskem ragj.
Kolik na Dubich, Vrbach ratolestj,
Tolik nech vám Bůh dá na svete štesti.
Prived vás potom ku stromu života
geho dobrota.

4.

Dobru novinu . . . .[1]) Tomtsany
Oznamim tobe tuto chvili ranj.
Fragerka, ktera mila gest velice,
piše na kratce.

Me mile srdce, Lacuško rečene,
Velmi v mem srdci gest zapečetene,
Tak že y v noci vždi tužjm po tobe
v smutne me dobe.

Mišlenki velice mne k tobe nuta
By mohla videt te aspon gen s kuta,
Aneb cez okno velice gasne;
gjž Srdce hasne.

---

[1]) V pôvodine je prečiarnuté meno „Ladislav.“ Pozn. Sostavovateľa.

O, kdi by mohla spočinut v tvem lune!
Tak bich mislila, že v nebeskem stane
Prebivám večne a nekonečne.
Žadam srdečne.

Bůh nedegž toho, by sme se chibili,
Než v gednem Dome obidleni meli.
Misli tak, gak ga, spatriž, že se stane
mug mili Pane.[1])

5.

Žalostná Žaloba
mnohe trápenj znašegjcyho Lanu.

1. Ach pro težkost promluvity nemužem auveh beda!
Ay Svet tento prevraceny gen me trápenj hleda,
V Zyme v Lete, ve Dne v Nocy, pokoge nikdy neda.
Každy mne len trapit misly, kdy ljha, stava, seda.

2. Auveh! komu se žalovat, nikoho giž nevidjm;
Svoge utisky rozpravat, každeho se ga stidjm.
Ačkoly svug život bidny nikdy zlostne neridym,
Predce však ukrutenstvy proti mne vždicky vidym.

3. Tešjm se niczmeneg trochu, že nektery maudry Muž
Aspoň v svogom vlastnom Dome mne kolko tolko pomuž;
Kdy mne aspoň polituge, kdy mne obranit nemuž,
Však predca od konečneho Zaufalstvj mne s tim vimuž.

4. Ženy gsu syc k plaču chjtre, asnaď kdy plakat budem,
Litostj u njch negake y ga take dobudem.
Protož ani težce kvilit, litovat si nebudem;
Nebo stidycz se žalovat, škodilby svjm studem.

5. Povjm porad, co mne činj, gakove od mladosty
Trpym trápenj neresty až do sameg starosty.
Mne sužovat, pretahovat nemagu nikdy dosty,
Zvlašte Ženy, tak že na mne nelitugj svjch kosty.

6. Zrodil sem se zo semena dosty maličičkeho,
Však mnohokrat skrze ženske ruce pretraseneho.
Potom do Zeme branamy ukrutne vtlačeneho,
A tak odpornostem mnohym v Zemy zanechaneho.

7. Kdy sem počal zrostat prišly Ženy mna opačovat.
Hned sa radily, že travu tu treba vihadzovat,
Na keregby mako bolo mne ležat a nocovat.
Hned som poznal, že mna budu Ženy velmy trucovat.

[1]) V pôvodine najprv stálo: „V dedine Tomtsine,“ ale potom toto bolo prečiarnuto. Pozn. Sostavovateľa.

8. Zvalilo se ich mocz na mna, tam mna velmy tlačily,
Škubagucze travu pri mne dosty mne ubližily.
Medzy sebov žartovaly, nekdy se povadily,
Mne však y ležgacz y klačgacz velmy obtižne bily.

9. Kdy sem zase hore povstal, gestly som len hruby byl,
Preto snad, že som mocnegšj, Ženam som se nelibyl.
Každy mne hanil, kdy pri mne, neb okolo mne chodil,
Žadal, aby sa tak mocny a hruby lan nerodil.

10. Slištež dale! Když mne potom dozreleho videly,
Gine všecky Polnj prace na stranu odložily,
Mne za me Vlasy škupst, trhat ochotne pospišily;
Rvaly ukrutne kmasaly, co gen mohli vitrhli.

11. Videl sem, že ge zle se mnov, než nemoha ugity,
Musel sem gako zločinecz predce povazan bity.
Daly mne hned do gineho mjsta potom složity,
(Chce)gjcz vetšj ukrutnosty nademnu provodity.

12. Tam giž bily nastrogove pro mne prihotovenj,
Bit y v Poli prace bila, avšak nebilo zhovení.
Na železnjch y drevennjch Rafadlgech som trapenj.
Tam mna bily y kmasaly nelitostive Ženj.

13. Hlavy moge postinane pod nohami tlačily,
A nektere bez litosty y mozky vitačily.
Potom pgestom y Cepamy preukrutne mlatily;
Gako chcely, tak svu vuli pri mne su provodily.

14. Vtedy som sa syc domnival, že už budu mat dosty
Nepratele mogj na te sve velke ukrutnosty;
Ale zase mne zvazaly, a nemely litosti:
Ku Močidlu mne donesli, v nemž bylo vody dosti.

15. Mislel som sy, že v Močidle gak v hrobe odpočingem
A žensku Zlost y Ukrutnost všecku dalšu mingem;
Však oni sa toho bogjcz, že sa hore pozdvihnem,
Skalym su mna prihadzaly, až giž y duchem hingem.

16. V tom trapenj za mnohe Dnj musel sem zustavaty;
Než potom som zase počal gednucz se radovaty,
Kdy počaly skaly so mna ven z vody zhazovaty
A mne take ven na sucho opeť vitahovaty.

17. Než zase ukrutenstvj nemale vikonaly,
Neb gaknahle sem oboschnul, opeť mne povazaly
A vzavše gak mrtveho po zemi roztiraly.
By mne nekdo neukradol, y na to pozor daly.

18. Tak sem musel dlhe časy gako pes se valety,
Mislic sobe: co se bude dale semnu konaty.
Vjtr, Slunce, Dešt y Zymu tam sem musel znašety;
Gešto sem byl tak nevinny, gako malične dety.

19. Opeť mne hore stavely, potom zas zvazaly mne.
Domov zberucz, večer, rano buchaly mne ukrutne,
Bigucz hlavu, ruky, nohy polamaly su na mne.
Taku činily ukrutnost bez vinny a daremne.

20. Nadto všecko gešte horšj trapenj vimislely:
Lamačky, Trlice, Trognj hned na mne vikladaly.
V njch mne trepucze y z kože všeckeho mne zodrely.
Nelitugjc mne naskrze svu pri tom radost mely.

21. V tom trapenj preukrutnem velmy mne rozkmasaly.
Ale zase asnaď proto, aby mne prihladily,
Vzaly Štetj y Pačesy, a s nimy mna česaly.
Tak zubamy preostrimy vlasy my vitrhaly.

22. Nedbali na me bolesti ani na me trapenj.
Gako Dgevky Vlasy pletu, bil sem tak zapleť(ený).
A poznal som, že se z toho radovaly te Ženy;
Kterjm, když mne trapit mohu, vetšj radosti neny.

23. Nenazdaval som sa, že vjcz gešte musym trpeti;
Ale Ženy, Dgevky, Baby y te maličke Deti
Bez meho roztahovánj nechcely posedety.
Nadgevaly mna všeligak, kdo gak mohol vedety.

24. Potom na gakusy kudel gako k stlupu privazaly,
Vlasy moge vitahugjcz Zubami vihrizaly,
Sukaly a nečistimy slinamy upluvaly.
Z Vretena na Motovidlo zase roztahovaly.

25. Kdy mna z motovidla snimu, varga tuho v Popole;
Stoga pri mne s ochotnosty, radneg nežli v Kostole,
Zabudnu o ginjch Pracach, nicz nestoga o Pole;
Kdy len lanček mohu mity nicz nedbagu o role.

26. Kdy se dve nebo try zigdu, hned mna spomenu Ženičky.
Zeptagu sa: gaký že ste mali lanček Sestričky?
Gaku pracu s lanom mate? Či bol dobrý Kmotričky?
Moclyžeste narobily z toho lanu pradzičky?

27. Y lihagucz y stavagucz vždy gjm prigdem na misel.
Žadagu sy, abych u njch na každom kljne visel.
Chcešli Ženam nebe schvalit, tak bys pravity misel:
Že tam dobre lani rostnu, že sy gistotne slišel.

28. Bez lanu radosty prave Ženy mitj nemohu;
Po nem ve dne v Nocy tužj, snad vjc nežli po Bohu.
Podstupugu velku starost y pracy velmi mnohu,
Kdy len radost pri nom magu, bars bude bez osohu.

29. Povjm dale. Kdy pradeno se mna uš udelagu,
Zas mna tluču pgestom velmy, pokoga mi nedagu.
Močga, sušga, zo zvigaček na klbka previgagu;
Potom opet na Snuvadlge všeligak navigagu.

30. Kdy mne na krosna vitgahnu, pres brdo nitelnice
Prevlgekagu, pretahugu a k tomu ešte vjce
Bilom taškym ubigagu okolo behagjce.
Šlichtov mastga, až ustanu gjm pravjce, levjce.

31. Platno so mna udelane roztahugu, meragu;
Potom zas na mensge kusy nožnicgami strihagu.
Opet varga, visušagu, zas vodov oblevagu,
Mnoho Midla na mu bgelost Ženy premrhavagu.

32. Ach ukrutnost prevelika! lebo Židom predagu,
Lebo . . . . lečvo len Doma postrihagu
. . . . peru, poderu, roztrhagu
. . . . Papgerne dosti lacno davagu.

33. Tam zas handry so mna močga a tlču prenaramne;
Nic celeho nezustane ani kuštička na mne.
A tak potom y rozličny Papger urobga se mne,
Ktery take musy znášat mnoho zleho daremne.

34. Zvlašte Vogacy Papgerove kdy fugtaše mavagu,
Ktere do svjch Karabinov a Mušget nabigagu,
Papger so mna urobenj do Povetrga davagu,
A tak y ty ešte lanu bolesti dodavagu.

35. Ačkoli sięz dost hodnosty y u Kralov dochodim,
Když do ruky ginym Panom z uctivostj prichodjm;
Však nicmeneg mnohem vjce neuctj ga nachodim,
Zvlášte kdy po Purgacij nekomu sa nadhodim.

36. Tak hle celu Tragedij Ženy se mnov deľagj,
Nad bjdu mu utrpnostj žadne zhola nemagj,
Zvlašt v Liptove a v Orave mocz se omne staragj.
Ženiby snad neprivikly bezomna ani v Ragj.

Poznamenanie.

Práce tieto, ohľadom na vek, v ktorom boly písané, podarené, nachodia sa (výmuc pieseň pod 24. a báseň pod 5. číslom) v rukopisnej knihe, obsahujúcej v sebe cvičenia v latinskom slohu z Krupinského gymnasia a nosiacej na čele nápis: „Io. Fr. T. 1690.“ I nazdával som sa, že pochodia z roku práve spomenutého. Medzitým písané sú písmom od písma tamtých gymnasialných školských úloh odchodným a pozdejším, tak. že jich nemožno ani pripísať tomu „Jo(anni) Fr(ancisco) T(omcsányi?) ani položiť do roku 1690.

Kto bol teda spisovateľom týchto priac?

Na väzbových daskách stojí: „Ego Joanes Plešovsky pro meliori Oeconomia, 21 Apr. 1748 dedi 8 gross. Item Dominica Rogate dedi 8.“

Na týchže daskách stojí meno Andreas, iste totožné s menom „Andreas Martsek C. S. S.,“ ktoré čítať na str. 209.

Ďalej ako v piesňach pripomína sa i rod i dedina Tomčany, tak i na väzbových daskách, a síce pri jednom nemotornom obrázku vojáka a pri čiernej podobizni Tomčáničky.

Potom na týchž daskách je naznačeno: „Die XI Febr. die Martis Excell. D. Camerae Praeses Stamper Schemnitzium advenit, quem frequentia populi civium et metallifossorum excepit. 1770.“ a: „Ego Joanes Buotz pro meliori Oeconomia d(ie) 26 Apr. 1790 dedi unum obelum.“

Tieto posledníe, snad na výšespomenuté naznačenie Plešovského satyru vyjadrujúce, slova, spolu i s predposledňou poznámkou, pochodia z tej istej ruky, ktorou písané sú v tomto Archive pod č. II. uvedené práce, a neváham teda tvrdiť, že sú práce Jána Buoca.

Spomenutá rukopisná kniha r. 1690 teda preišla o. r. 1748 do ruk Jána Plešovského, potom ale do ruk Jana Buoca, ktorý o. r. 1770 začal v Štiavnici (sr. č. 13 piesni) zaplňovať jej prázdne listy piesňami. Idúc potom do vojny k Budínu (1780 sr. č. 16 piesni) pretrhol prácu, v ktorej potom i vo veku dospelom (ako básne) a staršom (ako neviazané blahoželania a č. 24. piesni) pokračoval.

V tejto mienke potvrdzuje ma i to, že pieseň pod č. 24 vypísaná z kalendára r. 1782, nachodiaceho sa v matičnej sbierke kalendárov, pripomína Boczu.

Medzi spomenuté spisovatelské práce Jána Buocza vložil som i báseň pod č. 5, z rukopisnej sbierky Ferenca Raksányi v matičnom museume vyňatú; lebo z nej a menovite z 36. veršu ľahko uzavrieť na pôvodca Lyptáka, a písmo i stýl prezradzujú ruku Buocovu. Ačkoľvek pochodil *de eadem* Bocza, predsa známy bol alebo potom i osadený v Turci (sr. báseň 3 a 4), kde doteraz Buocovci sa nachodia. — Nádejem sa, že dakto v Lyptove alebo Turci najde sa, ktorý podá nám obšírnejšiu zprávu o ňom.

Konečne držím si za povinnosť pripomenúť, že túže rukopisnú knihu náhodou našiel na jednom dvore v T. Sv. Martine Viktor Augustini a daroval ju museumu Matice Slovenskej r. 1872.

Sostavovateľ.

III.

Rukopisné paberky zo starých kalendárov.

1. R. 1747:

Nic (v) svete staleho neni,
Každu hodinu se meni;
Len me presmutne srdce
Nikda se zmenit nechce.

Mača diovča konope
v zelenom chubači,
šuhag sa mu prizerá:
Či ma černe oči.

2. R. 1781:

O Sionsky Krály!
Tebe Lid tvug chvaly
Hosanna spivagice.
Tvogj sme Poddany,
Deg sve požehnany,
Abichom v te verice
Rucha srdce sveho
Tobe poddaneho
Podstiraly z vdečnosti.
Když prigdeš sauditi,
O rač nas pogjty
Do te večne radosti.

3. A. 1793. 9. 9br(is):

1. Ach Bože premocny
Svatj Slavnj večnj!
V tomto marnem svete
Nenj Boha krom te,
A tobe rovneho
Ey nenj žádneho.

2. Držjš nebe zemy,
Gsa Panem nad všemy.
Nebs Slovem mocnosty
Ey k sve Slave a cti
Račil včiniti
To, co sy chtel mjti.

3. Ach ted verjm tomu:
Y co chceš dat komu
Zleho neb dobreho,
Žadnj nesprostj ho.
Musy za vdek mjty
A poslušnjm byti.

4. Hle tve pjsmo svedcy
A tomu nas učj:
Že koho miluješ —
O tom visvet(l)uješ —
Gako Synu svemu
Kriš nakladaš gemu.

5. Bez pomocy, Bože,
Tve žádnj nemůže
Znest žadne suženj
Co od tebe smutnj
Y ga v mem trapenj
Hledam spomoženj.

6. Y na mne dolehla
Saudu tveho Ruka.
K komu mam volati,
K komu vtjkati?
O Bože, gen k tebe.
Sešliš pomoc z nebe!

4. R. 1794:

V tomto našem piti
Deg nam pan bu(h) žiti,
A po tom(to) žiti
(S)časnu smrt(o)u z(j)iti;
A po časneg smerti
Život večni miti.

5. R. 1798 Jul.:

Kdo koho o živnost hledj pripraviti,
Melby sobe vždicky v Pamet uvoditi:
Že když on Bližnjmu Gamu chce kopati,
Sam v nj upadnautj ma se spatrovati.

Kobilamamalibok
obilamamalibo
bilamamalib
ilamamali
lamamal
amama
mam
a

6. R. 1799:

Dnes gest Svateho Blažege den,
V nemž sa zachovava Obyčeg ten,
Že chudj Žaci chody
Po domjch dobrjch lidj,
By svu Živnost dostaly.
Y my sme k vam prišly,
By sme se s vamy zišly,
By ste nam netco daly.

Mila Pani pro tvu čest
Deg nam mesa velku čest.
Pakli nam masa nedate,
Na svogjch Hrncoch poznate;
Když budu lietat z police
Do mlinaroveg svetlice.
Tam sa obžeru pšenice
Z teg vkradeneg merice.

7. R. 1803:

Pjta(čka) apud Latinak. M. L. dixit 1803 d. 21 Junij.[1])

Laska Rodjčovska na proti djtkam nemuže se ani vislovity; ponevadž oni nic pro djtky nešanugj ani ustavanj ani kelčjk ani sve gmenj, ale všecko neljtugjc gjm pregj etc. A opet laska Manželska, kterau žaden nemuže ani vštjpiti ani take vjkorenity, tak se roznecuge a takovu ma prudkost, že žaden take gj ani vistihnuti ani pochopiti nemuže. Že toto pravda gest čteme o gjstem v Sycyliy Bohatem velmi slavnem mužj; že když bil od Lotru obskočen, gsa na koni, ano y geho Otec s njm bil, rekl mu Otec: Synu, ty sy

[1]) Pýtačka u Latináka. M. L. povedal 1803 dna 21. Júna.

gešte mlady, mužeš gjnym bity užjtečny: uteč na temto koni. On rekl: Za tobe Otče sem dlužen žjvot dati. Ty vezmi sobe kone, uteč, a ga zde zahjnem. Ponukagjce se s tjm konem obadva zahynuly. — Čteme opet že gjsta žena, Kralovna Kartaginenska, gmenem Dido, po smrti sveho manžele slibem se zavazala, že se za žadneho nevda. Po nekterem Roce gjsti kral pohansky velmi se do nj zamiloval a gj sliboval, co chce, že gj da, ano y na mjsto geho že gj dopusti kralovati. Ona dlauho odpjrala, až naposledy namluvana y od svjch Kartagenskych gjm prislubila a shromašdila gjch vgedno, sedla na trun a rekla: Mily mogj, ga sem slibila, že se nikdy nevdam za gjneho. Vitrhla meč a probodla se; že neni slušne, aby se gjnemu dala prznitj. — Tretj priklad opet mame na gjne Kralovne, ktera prach z geho těla t. g. z manžele sveho schovany v žbanku . . . . pjla a naposledy hladem zahynula. — Hle teto priklady nam ukazugj, gak velika gest laska a gak mnoho muže. Auditores etc. Y naš mlady princypal NN. takovu lasku gest roznieen, že neprestane v nem plapolati, až když sveho cyle dogde, t. g. vaše Dcera gemu pred nekterjm časem dana bude za manželku. Tehdy prosy skrze mne, aby gemu, gako gest slibena y . . . . bila odevzdana.

Dona tradidit his verbis.[1])

Laska, o ktere sme mluvili, nemuže se poznati než anebo skrze posunky aneb slova aneb skutky k tomu, ktereho milugeme. Naš mladý, chtegjce dosvečjti lasku svau naproti své Man(želce) budaucy, vdečj se timto malim darem, aby vdečne prigala.

8. R. 1809:

Bože! ráč nám pomoc dati
V tomto Roku pri nás státi,
Kdokoli živ bude.
Odvrat drahotu veliku,
Hlad neurodu y valku.
Ať radegj prigde
Z nebe hogne požehnanj
Na bjdnjch, na gegjch stanj,
V kterjchž bydlj lide.

Na Urody polnj všecky
Deg dešt, y čas peknj vždycky,
Ať zkaza neprjde.
Deg štastne travit, dokonat
V celem Roku prace konat
Se všj pobožnosti.
A když leta dokoname,
Uved nas do Nebe Pane,
K te večne radosti. Amen.

9. R. 1811:

Šes(t)nactj Rok gak ga na Gerlitzy bidljm;[2])
Gak bych za to Bohu dekovat mel, nevjm.

---

[1]) Dary odovzdal týmito slovami.
[2]) Bol to Jan Barvinek, učiteľ, jehož meno poznačeno pri piesni 8. r. 1809.

IV.

Daniel Kuško.

R. 1614:

1.

. . . .[1])
Po večery do zahrady šyel,
Aby se otcy modlil,
gydaš nan zastupím pryšyel,
Aby gym ho zradil.
Nedal yhned petrovy ta ugyty.
At sebe nevyného
moha, nechtel gest zrušyty
pysma prorockeho.
Yavše geho mely s nym svu vůly,
celau noc polyčkaugyc,
čynyly yak samy chtely,
Kryve nan žalugy(c).
Osaudivše kryž nan vložyly,
z lotry z mesta vyvyedly,
ukrutnu smrt učynyly
svemu Stvorytely.
Po smrty ten Nebeský Pan
nemohol pokog myty,
kopým bok geho gest proklan.
Matka na to hledy.
O kdež ta radost, kterau sy mela
Panna Matko prečista,
když gsy geho porodyla?
gyž gsy žalostyva.
Gežyšy, genžte vypravugy
bůg tveho umučeny
Degž nam, at tebe milugy
nade vše stvoreny.
Strach prace a mnoha protyvenstvy
račil gest podstaupyty
Až do umdleny, to pro nas
pro chryšne (stvoreny).
Když pro nas račyl svu krev vylyty,
podstaupil smrt ukrutnu, rač nam milostyvy byty,
když na saudau stanem.
Prygmyš nas v počet vyvolenych
v kuru Angelov svatych,
abys byl od nas cten chvalen
vždy na veky Amen.

---

[1]) Začiatok chybuje. Pozn. Sostavovateľa.

2.

Podekugmež panu Bohau
a zdavagme čest a chvalu gemu,
neb on pro sve umučeny
račyž nam dat hrychov odpušteny.
Z nebe staupyl ponyžyl se
a z marye Panny narodyl se,
try a trycet rokov pracoval,
když na tvrdem kryžy umryty mel.
Lamala Matka sve ruce,
když vydela sýna v težkeg nuze,
Sýna sveho gedineho
a na svatem kryžy rozpateho.
Slyšela ho plačycyho,
vydela ho ukrvaveneho,
nemohla ho slovem potešyt
any geho svatau krev zastavit.
Svata krev gest po nem tyekla
z hlavy z boku čysteho žyvota,
a ta krev nas vykupyla
z muk velykych z horucyho pekla.
Tychym hlasem Pan Krystus volal,
když na svatem kryžy umryty mel,
by se czlovek vzpamatoval,
a yak by ho Bůch verne myloval.
Kryste pro tve umučeny
deg nam našym hrychom odpušteny
At nas nezye večny plamen,
uchovag nas pane Kriste Amen.

3.

Smutny čas nynegšy povaš o czloveče,
neb svetskeg rozkoše a obrat sve srdce.
Pomny na smrt Pana sveho,
že netrpel pro gyneho,
než pro te sameho.

Vegdy a uhlydag tam gydaše zratce
yaky zastup vede na Pana Gežiše,
gyž podstaupil smrt nevyny,
ty gsy vynen hrychy svymy
czloveče prebydny.

Vegda do zahrady, gak se v krvy poty
vzdychagyce tesce vyduc kalych smrty
Pan mocen nebe y zeme,
y vše rad znašel pro tebe
hryšny czloveče.

Pohlet yak ho vedau ku Ananyašovy
zlemu pana nevyneho
tauze zvazaneho.
Dal se yaty
a zvazaty,
len aby byl vdečen smrty
pro tobe umryty.

Pohlet yak kryžugy,
trnym korunugy,
že mysta celeho nykdež na nem neny.
Krev otči zalyva:
rozpomen se duše verna,
že gsy ty v tom vyna.

Protož o czloveče vyduc pana sveho
na kryžy ukrutne tuze rozpateho,
lytug a plač, čyn pokany,
pokaud čas maš zmylovany.
Tak důgdeš spaseny.

4.

Kryste pro naše spaseny
genž gsy račyl bydnym človekem byty,
gsa stvůritel, pro stvoreny
ukrutnu smrt račyl gsy podstaupyty ||:

Uslyšyš nas myly pane!
my k tobe volame, prispeg nam kau pomocy
A(t) dyabel zly preukrutny
nad namy nemage žadneg sveg mocy.

Vzhledniž Pane na lyd hryšny
a nedeg nam na večne veky zahynuty.
Rač nam mylostyvym byty,
neb se tobe nelze vymluvyty ||:

Degž pane srdce skrušene
k tobe stvůrcovy svemu,
a(t) s plačem nad hrychy sve
gsauc zde žyvy po voly tveg
potom se dostaly
kralovstvý tvem večne. Amen.

5.

Ach otče mug vzhlednyž z nebe!
žada te ma potreba.
Na kryžy vysym neb musym
pro lydske zatraceny
kau spaseny.
Račyž semnůg byty,
gyž pryšla hodyna k smrty.

Volam k tobe ve dne v nocy,
nemam žadneg pomocy,
gsem uponyžen zavržen
pro lydske zatraceny
kau spaseny.
Račiž semnůg byty,
gyž pryšla hodyna k smrty.

Yako beranek nevyny
gya sem ukryžovany,
trpym s tychosty
pro lydske prohrešeny
kau spaseny.
Račyž semnůg byty,
gyž pryšla hodyna k smrty.

Ruce nohy probodene,
nic cele neny na mne,
bok můg proklány raneny
pro lydske zatraceny
kau spaseny.
Račiž semnůg byty
gyž pryšla hodyna k smrty.

Žlauč a ocet ma napage,
každy se mne smege;
lotr posmyva . . . . . hrava
pro lydske prohrešeny
kau spaseny.
Račiž semnůg byty
gyž pryšla hodyna k smrti.

Otče odpustyš hryšnykom
y týmto protyvnykom,
neb co delagy neznagy
pro lydske prohrešeny
kau spaseny.
Račiž semnůg byty,
gyž pryšla hodyna k smrty.

Otče ya dusy vypustym,
v ruce tve gy poručym
z velkeg uskosty z bolesty
pro lydske prohrešeny
kau spaseny.
Račiž semnůg byty,
gyž pryšla hodyna k smrty.

Pochvalen bud Božy gsýnu,
že gsy vzal našy výnu,
za nas na kryžy pnel (a) trpel.
A kdožby v neho veryl,
ten spasen byl,
a s tebůg prebyval,
až na veky se radoval. Amen.

6.

Genž gsy trpel za nas Spasytely náš,
my prosyme tebe nyny uslyš nas.
Pro tve umučeny zbaviž zlorečeny,
ktere gsme dostaly skrze prohrešeny.

Obethovany gsy, nebo sam chtel gsy,
reč ottobe psana byla gest davna ||:
že ty maš zetryty, a Hlavu zemdlyty
všeckau sylu dyabla, zbavyš nas pekla.

Gyž gsy všecko splatyl, což nevypugčyl,
y trpel z bolesty pro naše zlosty ||:
Pro hrychy ranen gsy, pro naše zlosty,
zetren gsy, a vraženy naše hrychy obmyl gsy.

Uplvan byčovan pohanům výdan,
potupen, posmyvan y zamordovan ||:
rucho sve u vyne a krvy hroznove,
odev svůg zmačyl gsy, nebo sam chtel gsy.

Sama tva dobrota to učynyla,
že nas zlorečenstvy vyslobodyla ||:
Deg nam k tomu pomoc ducha svateho moc,
bychom te zde ctyly večne chvalyly.

7.

Ach ya matka zarmucena,
pro smrt syna skormucena,
kterehoz gsem bez bolesty splodila.
Bolest geho mne dotyka,
Meč ostry srdce pronyka.

Vydym sýnačka mýleho
ukrutne roztaženeho.
Vydym telo zarmucene,
Ruce nohy probodene.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Rany geho ted mne boly,
cyty(m) co on cyty koly.
Ach rmutym se, ach omdlývam,
na kryž geho když prohlydam.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Neny kdoby sýna meho
semnůg plakal stryzneneho.
Lytugte mne aspon ženy,
z bolesty rodyce Syny.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Lytug mne slunce spanyle.
dnes nad nym zatmele;
lytug mne též svetlost skvucy,
dnes na obloze hasnucy.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Lytugte mne tvrde skaly,
ktere ste se y pukaly.
Ach polytug mych bolesty
vše co nemaš cytedlnosti.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Žadny z lydy lytovaty
nech(c)e semnůg zaplakaty,
Ach hryšnyče co(s) dokonal?
Sýnas meho zamordoval.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Proč nezabyl matkau (s) sýnem,
zyednym mordem at gsy vynen.
Pohlet na to a rozvažug,
sýnačka meho polytug.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Vyc rany gymžto provynil,
vyc hreby gym gsy probyl:
pohlet korunu trnovu
nasylne na hlavu zbytau.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

Hle žyžny vola zamdlyva,
dušy svu Bohau oddava.
Prystup k nemu, hrychu lytug,
smrt geho bude žyvůt tvůg.
Bolest geho mne dotyka,
meč ostry srdce pronyka.

8.

Gestyt psano davnym rokem
Jeremyašem prorokem
o Krystu, že mel trpety,
yak gsau rekly Žyde zlostny.

Mluvyce pak sobe samy:
Bud ta rada mezy namy,
myslemež proty nevynemu,
coš by bylo z toho gemu.

Však . . . . nezahyne,
rada murde . . . . . . yne,
yakokolvek gest hluboka
. . . . od proroka.

Pugdem proty nemu s krykem,
zarazyme ho gazykem;
pakly se nam pravdou spryeči,
neddagme na geho rečy.

Žyvym chlebem se nazýva,
Synem Božym se byty zna,
predklada nam naše hrychy
a hrozy ponstvau za hrychy.

Nech(c)e nam na nycem zvolyty,
težko nam na neho hledety,
tak ma protyvnu osobu.
Nedržme ho mezy sebůg.

Povesmež my ho na kryžy,
tud zvyme gestly Syn Božy.
Zhladmež geg ohavnu smrty,
nebude gmenovan po smrty.

Otče Bože vzhlednyž na mne
mych zlost nepratel proty mne,
yakož beranek s tychosty
trpym od nych z nemylosty.

Neuctyly meho lyce,
byly, kdo mohol nagvyce,
všecko telo, hlavu take
čynye haneny všelyyake.

Yakožto nagtvrdšy skala
na tvar . . . . . . my stala
v tech trpenych pevne stagy,
žadna gym zlost neobstagy.

O Pane genž prave saudyž,
mau pravdu a gych zlost vydyž,
všecko to poručym tobe,
neb mam daufany v tobe.

Y my take negradegy
kladmež Bohau svu nadegy:
sve kryvdy poručme gemu
gduce svu žadosty k nemu.

Tak abychom došly toho
v nebesych kralugycyho.
S tebau at se tam dostanem,
pomožyš my myly Pane.

Kryste pro tve umučeny
deg nam hrychom odpušteny.
At nas nezye večny plamen,
uchoveg nas Kryste. Amen.

9.

Umučeny našeho pana milostneho
vaš sobe krestan verny a polytug geho;
vezma pred se bolesty geho, svate rany,
gyž gest pan vykaupyl nas hryšne krestany·

Gežyš vyšyel ot otce, na tento svet pryšyel,
velmy ge zamyloval, až svůg žyvot vydal,
yako pastyr naglepšy toho smrty dokazal.

Gežyš do zahrady šyel z učedlnyky svymi,
snažne se otcy modlyl až prave do umdleny.
Krvavy pod s neho šyel, mage smrt trpety.
Duše myla polytug geho težke rany.

Gežyše milostneho když gsau Žide yaly,
beranka nevineho byly gsau vrvaly;
ruce zvazaly Panau nebeskemu,
tepuce trhagyce, pokog nebyl gemu.

Gežyš gest vzal polyček u nanyaše v syny
od truchlyvy poslan kau kayfašovy,
tu mu Žyde neverny otčy zavazaly,
polyčkugyc plvagyc gemu se ruhaly.

Gežyše katům daly tuze zvazaneho,
k slupu gsau geg prytahly tak obnaženeho,
ukrutne gey zmrskaly, až sa krv vylyla.
Duše myla polytug, budyž gemu verna.

Gežyš gsa ubyčovan, na stolycy vsazen
trnym gest korunovan ten nebesky pan.
Hlava geho hluboce trnym gest zbodena,
až krev otčy zalyva. Pohled duše myla.

Gežiše pylat vydel tak ukryžovaneho,
velyce se podyvyl, pohledel na neho.
Tak byl velmy strapeny Gežyš predůstogny
pro neduhy czlovekau nebyl gest podobny.

Gežyš z mesta vyveden kryžem gsa obtyženy
negsa (nesga) težce omdlyval, až pod nym y klesal.
Matka geho prybehla chtyc gsýna vydety;
uzrevšy zaplakala z velykeg bolesty.

Gežyše gyž kryžugy, patry duše myla,
ruce nohy prybyly, a ty gsy tym vyna.
Nechtegž vyce hnevaty pana nebeskeho
a prestan gyž hrešyty draze vykaupena.

Gežyš s kryžem vyzdvyžen, žyly se trhaly
. . . . roztažen az kosty škrypaly
. . . . vydela na zemy upadla
. . . . myleho račy by umrela.

Gežyše mezy lotry gsau ukryžovaly,
nevineho zločyncem gsau ho nazyvaly;
gyny mu se ruhaly, když na kryžy visel.
Všecko myly Spasytel myle gest to znašel.

Gežyš se otcy modlyl za sve kryžovnyky,
lotra gest k sobe prygal y mnoke hryšnyky.
Když gest všecko dokonal, hlavy sve naklonyl,
svu dušy gest vypustyl, Otcy gy poručyl.

Gežyše gyž mrtveho stvůreny plakalo,
Pana sveho mileho všecko lytovalo;
slunce se gest zatmelo s kryvdy pana sveho,
y zeme se zatrasla lytugyce geho.

Gežyše umučeny gyž v pamaty magme
a sveho stvůrytele srdečne lytugme,
gyž pro geho bolesty oddalme se zlosty.
Budemly ho lytovat, budem s nym v radosty.

10.

Rozmyšlegmež dnes my verny krestany:
kterak pan Kristus trpel velke rany.
Od narozeny až y do skonany
nemel spočyvany.

Nagprv v zahrade vzal gest polybeny.
Ten gydaš zratec dal Židom znameny:
koho polybym, toho znamenagte,
toho lapagte.

Hned se valyly yak lvy ukrutny,
učedlnycy od neho utyekly,
tak velkym krykem vedu pred Anaše
spaseny naše.

Prvny hodynau pred pylatem gest stal
nespravedlyve gsaudcy obžalovan.
Rozkazal pylat, aby byl byčovan
naš nebesky pan.

Kryčely všychny o hodyne trety:
Nech(c)eme my ho na svete držety.
A gyž na kryžy svůg žyvot položyl
tento syn Božy.

Z ostreho trny korunu uvyly
našemu panu na hlavau vložyly,
posmyvagyce se gemu se klanely,
kralem ho zvaly.

Šyel z mesta s kryžem o hodyne šyesteg.
Žyde gsau s neho odeny zložyly,
potom ho na kryž ukrutne prybyly,
octem napagaly.

Poručyl dušy Bohau Otcy svemu,
volal, gyž umrel. Zatmelo se slunce,
zem se tryasla o devateg hodine,
nic bez pryčyny.[1])

Vstaupyl do pekla v moci boha otce;[2])
duše svate z vezeny težkeho,
a tela mrtve z hrobův ven stavaly,
vydyet se daly.

Yozev Nykodem pylata prosyly:
by telo s kryže bezpečne zložyly.
Pylat gym toho nic gest neodeprel,
neb sam buch tak chtel.

Časau nešpornych byl s kryže zloženy,
skrze sve sluhy pan všeho stvůreny.
Matka, když telo mrtve gest vydela,
žalostne plakala.

---

[1]) Snaď by mal tento verš stáť takto:
„Poručyl dušy Bohau Otcy svemu,
volal, umrel, slunce zatmelo se mu;
zem sa triasla koł devateg hodiny
nye bez príčiny.“ Pozn. Sostavovateła.

[2]) Snaď by mal prvý riadok stáť takto:
„Vstaupil do pekla v mocy Otce sveho.“
Pozn. Sostavovateła.

Drahym balzanem telo pomazaly
a z naboženstvým v platno obvynuly,
a tak gsau geho do hrobu vložyly,
žalostne plakaly.

Plačmež gyž všychny my verny krestany,
dekugyc panu za ta dobrodeny,
že pro nas račil ukrutne trpety,
chtyc nas k sobe mety. Amen.

11.

O, velyka mylost Syna božyho!
račil (v) svete trpety mnoho
pro naše spaseny,
a tak nas račil sprostit večneho vezeny.

Gsauc premoženy dal se gest yaty.
Polybenym gydaš ukazal,
trycet strybrnych vzal,
lytugyc toho potom se uvazal.

Když gsau gey u vezeny svem mely,
tu nektery pred nym padaly.
Rzkauc: zdrav myly kraly!
Posmyvagyc se gemu se klanely.

Tys ten, ktery gsy nam chram zrušyty,[1])
a novy mocny ve trech dnech
gyny z novu postavyty.
Ay hned nam hadag, kdož te bude byty.

Otčy zavazaly, polyčkovaly
a rzkuc: zdrav bud kraly nagmocnegšj[2])
na tebe čest slušy!
celu noc polyčkugyc o drahy Gežišy.

Ku pylatovy na odsauzeny daly,
nevineho zvukem pryvyedly.
Nechtel odsaudyty,
vyda nevyneho chtel ho propustyty.

Žyde volaly rzkuc bez meškany:
dan bud katom kau kryžovany,
propust nam z vezeny Barabaše
a ukryžug Gežiše.

---

[1]) Snaď prvý riadok veršu má stáť takto:
„Tys ten, ktery da nam chram zrušyty.“
Pozn. Sostavovateľa.

[2]) Snaď: „a rzkuc: zdrav bud nagmocnegšy.“ Pozn. Sostavovateľa.

Krev geho na nas y na naše syny,
nebudet zhlazen bez vyny,
neb v meste v mestečkach mnohe bludy
a zvadyl lydy.

Korunu mau na hlavu vložyly,
až do mozgov ostrove prenykly.
Zdrav bud mystre! rzkuce
a preukrutne ho korunugyce.

Po velkeg chvyle kryž nan vložyly,
geho nyesty pro sve bolesty
nemohol gsa strapeny:
Šymon mu pomohol, gsa prinuceny.

A provrtanym dyram nemohol dostačyty;
tu v nem kosty žyly treštely,
když do toho maly.
Moha ugyty račyl podstaupity.

Tu vysy myly Syn božy!
Octa žlučy mu podaly:
pyl napog protyvny.
Polytug geho hryšnyče veliky.

Už te matkau svu, an plače truchlive,
učedlnyku svemu Yanovi
tomu gy poručyl.
Zvolal Hely Hely! dušy vypustyl.

Bok geho otevrel preostrým longyn rytyr
prevelmy slepy
když gyž boha otce
prosyl, aby vzal dušy (v) svoje ruce.

Slunce se zatmelo, skaly se pukalo,
z hrobův mrtvy vstávaly.
Živy vyduc Žydov mnostvy
uveryly, že ukryžovan Syn božy.

S povolenym pylatovym s kryže snat,
v rucho byle gey obvynuly,
s tym se obyraly,
patryc na neg žalostne plakaly.

Ay ten gozeff zmy telo,
kteryž pro nas na kryžy pnelo,
položyl v hrob novy,
kteryž gest sobe byl vytesal (z) skaly.

Než trety den mynul po smrty geho,
mocny pan Bůch, kralovstvy geho,
vstal gyž nesmrtedlny, v neby kraluge,
na zemy panuge.

Umučeny pamatugyce,
geho srdečne lytugyce,
vyrau zachovagme,
a tak s nym večne
v kralovstvy svym budeme. Amen.

12.

1. Laus tibi Christe
Qui pateris
in cruce praesens
pro miseris.
Qui cum Patre regnas
in celis,
nos tu salva
in terris. Kirie elegzon.

2. Sancta(e) Maria(e)
pius filius
Jesus Christus,
noster dominus,
moritur in cruce
pro hominibus
ut secum colocet
in celestibus. Kiriœ Ellegzon.

3. In horto flexit
genibus,
Patrœm prœcatur.
cœlitus
ab Angelo confortabatur
Non cum corporœ gutta
manarunt.[1]) Kirie ellegzon.

1. Chvala tobe stvůrce,
genž gsy trpel,
za nas za hryšne
na kryžy pnel,
genž kralugeš s otcem
na neby,
Spasyš nas hryšne
na zemy. Kyrye ellegzon.

2. Panna Marya,[2])
gey syn mily
Gežyš Krystus pan
mylostyvy,
umrel gest na kryžy
za lydy,
aby ge posadil sebůg
na neby. Kyrye ellegzon.

3. Klečel v zahrade,
Otcy se modlyl;
Angel geho z nebe
posylnyl,
Rzka: nechteg se baty
naš pane myly;
Neb máš vykaupyty
lyd yzrahelsky. Kirie ellegz.

---

[1]) Snaď má státť takto:

„In horto flexit genibus,
Patrem precatus precibus.
Coelitus Angeli confortarunt
De corpore guttae dum manarunt.“

Pozn. Sostavovateľa.

[2]) Snaď má státť takto:

„Panne Maryy.“ Pozn. Sostavovateľa.

4. O, tu false jude *(Juda)*, quid fecisti, quod suum dominum tradidisti? Oported te p(o)enas luœre lucipero diabolo consors fiœrj. Kirie ellegzon.	4. O, ty falešny gydašy co gsy učynyl, Že gsy sveho pana žydom prozradyl? Musyš za to v pekle horety, z lucyperem dyablem tam prebyvaty. Kirie ellegz.

---

*Incipiunt*ur *Cantiones de Resurrectione Domini Nostri Jesu Christi.*

13.

Vskryšeny Spasytele sveho chval každy človek mysly veselau, neb noc tvu osvytil a s temnosty svetlo učynyl. Y my veselýmy hlasy svýmy všychny z angely spyvagmež gemu.

Neb zeme dryvy koreny, trava lesové y slunce nebeské, y ptačkové chvalý pana sveho vskryšeny slavne, letho svu yasnostý zelenosty čynýc veselé však (k) geho chvale ‖: Protož mu (v)zdagmež chvalu všychny z angely; eg neb gest ráčyl trpety za nas, vstal s mrtvých v trety den, gest na pravycy u večneg radosty.

Angelé z nebe poslany ženam povedevše to zvestovaly, že pan gyž s mrtvých vstal, a to gym povedety kazal, y svým učedlnýkom smutným truchlým všem y petrovy, aby uveryly.

A že ge do galylege predegde, yakož gym byl predpovedel, dokaut gežte s nýmy v tele živ gsa na zemy chodil. Yšly a uzrevše poctyve se gemu klanely, aby uveryly ‖: Protož mu (v)zdagme chvalu všychny z angely, eg neb gest račyl trpety za nas, vstal s mrtvých trety den, gest na pravycy u večneg radosty.

Uslyšyš pane prosby naše. prosyme dnes prosby naše s prybytkau tveho, pro tveho myleho syna svu mocy vskryšeneho, od večnosty vždycky mage syna rovneho, boha praveho.

Deg nam večné kralovany, kdežto dokonale gest utešeny; nedeg žyvau byty v hryšech, ale u mylosty tveg, ze všemy svatýmy, kdežto Kryste s nými Kryste kraluges u večneg radosty ‖: Protož mu (v)zdagme chvalau všychny s angelmy, eg neb gest račyl trpety za nas, vstal s mrtvých v trety den, gest na pravycy u večneg radosty.

14.

Vstal gest tegto chvyle
ctny vykaupytel,
Gežyš Krystus myle
sveta spasytel;
yenž pro hrychy naše
on stavše
rozpat na kryžy nevyny
naš bůch gedyny.

Když geho plakaly smrty ctne Marye,
tu staly u hrobu truch(ly)ve;
Angel, genž sedyce
kym spyše
kazal bratrům zvestovaty,
že vstal bůch z mrtvych.

Srdečneho hlasau my alleluya
tohoto my časau ržkuc alleluya
všychny zaspyvagme
a chvalme
Stvorytele všeho sveta
vždy alleluya.

Prešlechetna Žena všetšy (k) bratrom v dům
Marýa Magdalena ctnym Apoštolům
promluvyl(a) k ným myle
teg chvyle:
deg *(zde?)* gyž poselstvy angelske:
vstal bůch zagyste.

Genž umryty račyl(s) pro nas Kryste ctný,
chtel by se raz pačyt hryšnýk všelyky.
Vstal(s) s mrtvých z radosty
z mylosty,
o, popreg ctneho skonany
y s mrtvych vstaný.

On slavne svu mocý do pekla vstaupyl
Pan a svetla mocy dyabla oblupyl;
o(d)tud otce sva'te
gym yate
zdavna gy vyvyedl vytezne
y prevelebne.

Učasnycy tvogy gyž se radugy,
že smrty obogý ugytty magy.
Pro tve umrtveny
vskryšeny
dal gsy gym nadegy gystu,
že budu s tebůg.

Gyž štastne patreny(m na) tvu velebnau tvar
gých chtel oslavyty yak slunečna žar
o prekrasna
yasna
až skvucy vždycky beze všeho smutkau
y nedostatkau.

Neb slzy všelike z gych otčy smutných
genž muky velyke zde nesly, od ných
gyž zetreš na veky,
a dyky
budu tobe vždy vzdavaty
večne chvalyty.

Amen spývagýce gyž alleluya
všychny velebýce rzkauc alleluya.
Sýla mudrost yasnost
čest y moc
beranku, genž gsy nas vykupyl
svu krvy obmyl.

Degž pane dogyty nam teg radosty,
bydlo myty s tebůg v tveg učas(t)nosty,
v tom nebeskem ragy
v tve tvary;
kde sau *(se)* všychny vyvoleny
večne radugy. Amen.

15.

Tretyho dne vstal stvůrytel
s mrtvých naš myly spasytel:
radugme se veselme se.

Genž pred pylatem odsauzen
a na kryžy gest umučen,
z lotrem do rage uveden.

Plačyce geho bolesty
pany negsau *(nesau)* draze masty,
chtyc geho telo mazaty.

K nýmžto angel slavný rekne:
koho vy panny hledate,
toho gyž v hrobe nemate.

Ale degte *(gdete)* a pospešte,
do galylege se ptagte;
tam ho zagyste uzryte.

Vesel se ryše nebeska
angelska y archangelska
vše(ch) devet kurov angelskych.

Když pan Gežyš Krystus umrel,
yhned gest nam rag otevrel,
svate v temnostech navštyvyl.

Pekelnycy otevrete,
Stvůritele sveho pust(t)e;
gyž žadneg mocy nemate.

Kral slavny peklo oblupyl,
po smrty do neho vstaupyl,
sve volene vyslobodyl.

Radug se všecko stvůreny
na den božyho vskryšeny,
chvalyc geho oslaveny.

Spyvagtež všychny ptačkove
gyž vesele(g) nežly prve,
mocy sveho Stvůrytele.

Pukagte se y stromove,
zelenagte se lesove,
luky kvytky vydavagte.

Hory take gyž plesagte,
pahrbkove poskakugte,
zahrady užytek dagte.

Rosa padag na vynyce,
urody dagte chmelnyce,
vydag ovotce štepnyce.

Všychny[1]) — — — — —

[1]) Toto je signatura veršu, s ktorým by sa mala začínať nasledujúca strana; ale tejto niet. Pozn. Sostavovateľa.

16.[1])

O, Klyčyre z nebe
my prosyme tebe:
když budeme mryty,
rač nam otevryty
kralovstvy nebeske. Amen.

17.

Vesely nam den nastal
v nemž stvorytel zvytezyl,
tretyho dne s mrtvých vstal.
Alleluya, chvalmež Boha.

Abychme my z hrychův povstaly
geho nasledovaly,
a po tomto bydnem živote
v kralovstvy svym prebyvaly.
Alleluya, chvalmež Boha.

Tak gest tento den slavny,
že ho žadny . . . chvalit nemuš,
ani ne pr . . . .,
než ten geden sýn božy,
ktery peklo hrozne rozboryl,
škaredeho dyabla tam zvazal,
gemu prykazal.
Alleluya, chvalmež Boha.

Vyme gyste, že gsy vstal Kryste mocne smele
(v) svem svatem tele velmy vesele,
vyvyedol gsy dušyčky, y Adama y otce svate;
vyvyedol gsy gych s temnosty
do večneg radosty.
Alleluya, chvalmež Boha.

Pro tve Kryste s mrtvych vstany,
Synau božy odpust nam naše zhrešeny.
Ty gsy nam tento den stvuryl,
živůt večný gsy nam prypravyl
a od večneg smrty gsy nas zbavyl.
Alleluya, chvalmež Boha.

---

[1]) Z piesni tejto — poneváč chýbä jedon list rukopisu — zostal len poslední verš. Pozn. Sostavovateľa.

Protož každy krestan verny
nezustavag od chvaly boży
v tento den slavny;
neb (z) Krystov(ch)o vskryšeny
raduge se všecko stvůreny,
nebe zeme dryvy take koreny
pana Boha chvaly.
Alleluya, chvalmež Boha.

18.

Radugme se všychny nyny,
čynyc vesele spyvany
na den božyho vskryšeny.
Alleluya, alleluya.

To zvestoval angel slavny
(v) svetlem ruše velmy krasny
od Boha otce poslany.
Alleluya, alleluya.

Ženam, kteraž k hrobu pryšly,
drahe masty sebůg nesly,
aby Ježiše mazaly.
Alleluýa, alleluya.

Ržka gym, že gest vstal s mrtvych pan,
kteryž byl tuto pochovan,
tot gya gyste zvestugem vam.
Alleluya, alleluya.

Zvedevše to byskaupove
y gyne knestvo ruhave,
to pokoleny hadove.
Alleluya, alleluya.

Yhned se spolau zebraly,
rythyrům penyze daly,
aby falešne mluvyly.
Alleluya, alleluya.

Ržkauc, že Gežyše ukradly,
ktery gsau gey mylovaly,
v tau chvyly, když gsme my spaly.
Alleluya, alleluya.

Učedlnycy geho v nocy
vzaly gsau geg o polnocy,
v tau chvyly, když sme my nemely mocy.
Alleluya, alleluya.

Dylyt: co proto pylat vam,
negsa odporen tomu sam,
tent gest byskupom dobre znam.
Alleluya, alleluya.

My to dobre opatryme
a gemu v tom poradyme,
bez vyny vas zustavyme
Alleluya, alleluya.

To gsau rekly knezy zlostny,
chtyce svu vraždu prykryty,
rythyrům penyze daly.
Alleluya, alleluya.

Rythyre penyze vzaly,
vedle rady učinyly
Byskaupy v klame zustaly.
Alleluya, alleluya.

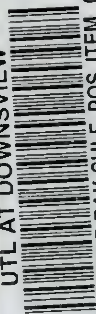
Po všem svete se rozneslo,
lydem dobrym v pamet vešlo
to tak znamenite heslo.
Alleluya, alleluya.

Anyž bude[1]) — — — — —

---

[1]) Toto je signatura veršu, ktorý by mal stáť na nasledujúcej strane; ale tato chybä. Pozn. Sostavovateľa.

Cena 50 kr. r. č.

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 20 22 08 006 8